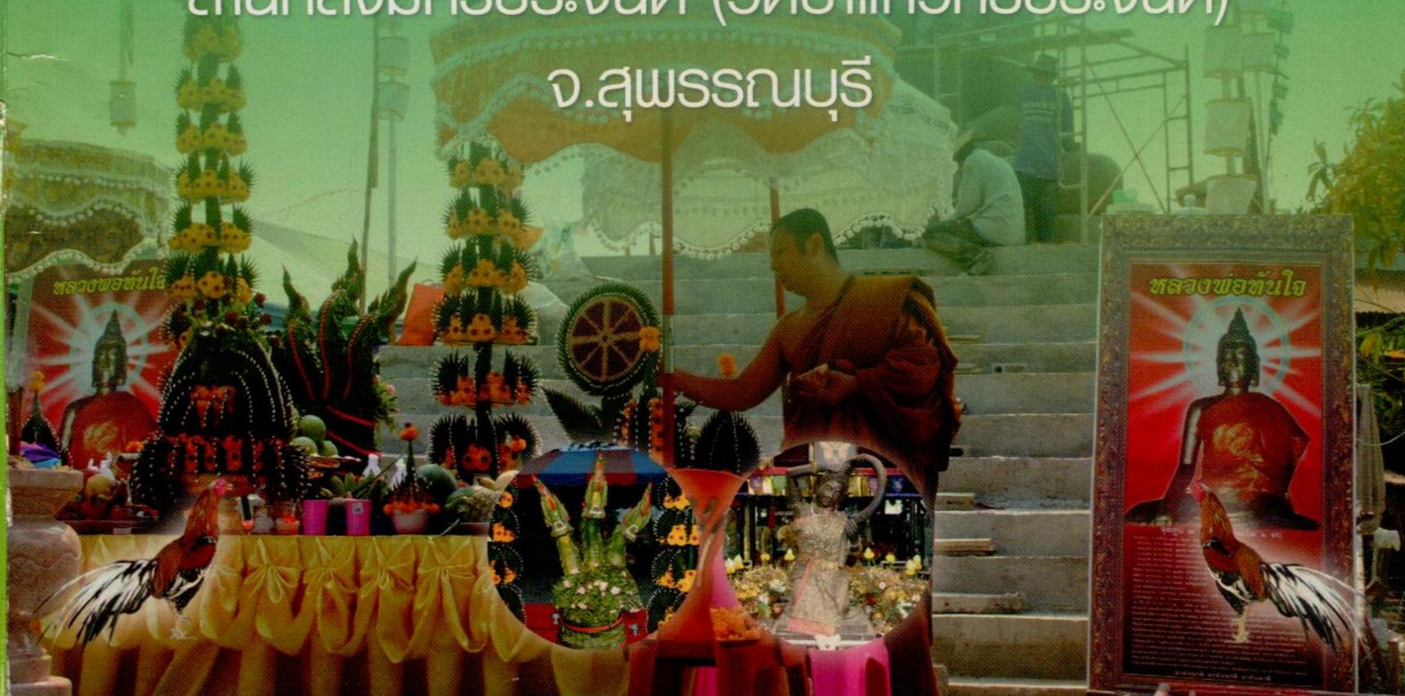

ฉลองสมโภชน์หลวงพ่อทันใจ

สำนักสงฆ์ศรีประจันต์ (วัดป่าแก้วศรีประจันต์)

จ.สุพรรณบุรี

คำบูชาหลวงพ่อทันใจ

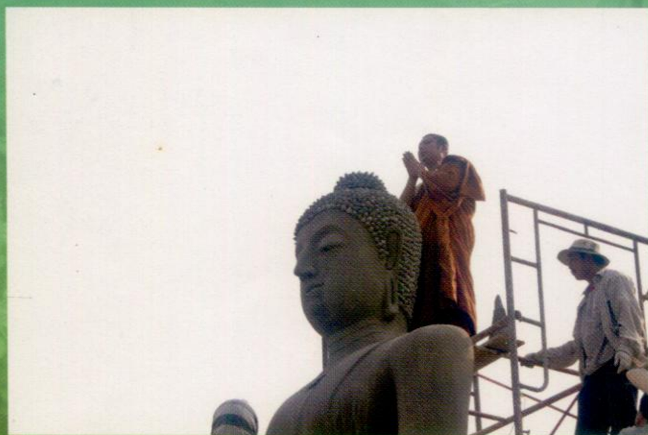
(ตั้งนะโม ๓ จบ)

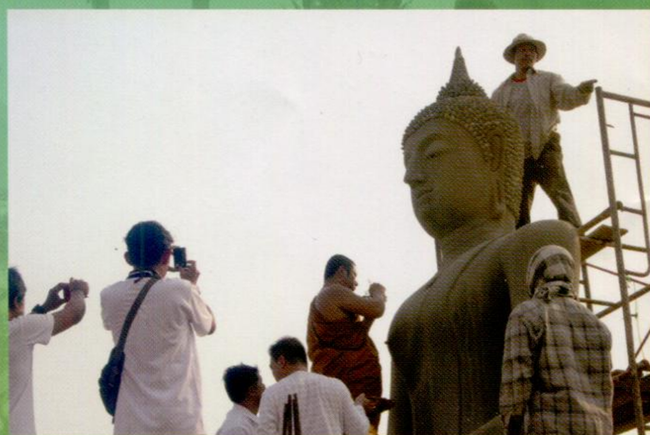
ตะกุตะกะ จายาริโย เอวัง วันตา
อะหัง วันทามิ สัพพะทา

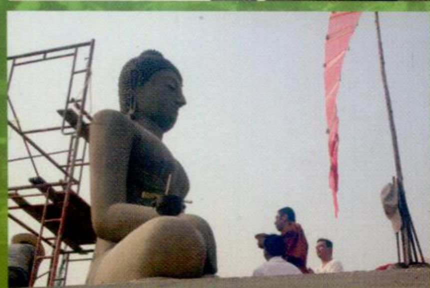
(๓ จบ)

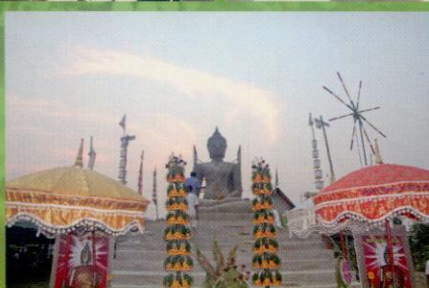
คำไหว้พระเจ้าทันใจ

๑. ตะมะหัง ขิปปะจิตตะพุทธัง อภิปูชะยามิ
๒. ตะมะหัง ขิปปะจิตตะพุทธัง เม สิระสา อภิปูชะยามิ
๓. ขิปปะจิตตะ พุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุเม
๔. ขิปปะจิตตะ พุทธานุภาเวนะ สะทา มะหาลาโภ ภะวะตุเม
๕. ขิปปะจิตตะ พุทธานุภาเวนะ สะทา มหายะโส ภะวะตุเม

รายนามผู้จัดพิมพ์

พระใบฎีกา สมภพ	สุภโว และครอบครัว
คุณแม่วันเพ็ญ	บุญพันธ์ และครอบครัว
คุณอานารัญชน์	ลาชศิษ
คุณธนัฐฏภรณ์	พรรณวลัยภรณ์
คุณกิจจาพัฒน์	คุณากร
คุณรัฐนันท์	กู้หลี และครอบครัว
คุณปัทมากรณ์	คุ้มแพ่ง และครอบครัว
คุณกมลวรรณ - ด.ญ.พรรทิชา ไพรอุดม และครอบครัว	
คุณมนต์ชัย - คุณธัญลักษณ - สามเณรพงศภรณ์ พงษ์เจริญกิต	
คุณวิสิริตา	สว่างศรี และครอบครัว
คุณอุไรรัตน์	แดงโชติ
คุณพยอม	แย้มวงศ์
คุณไพลิน	ศุภภัทรานาม และครอบครัว
คุณคณิต	วิวัฒน์เจษฎาวุฒิ
คุณยุพา	วันทะชัย
คุณวิทยา - คุณสุคนธา - ด.ช.ศุภณัฐ	แก้วศรีงาม
คุณสุทธิตา	สว่างศรี
คุณจำนง - คุณประเสริฐ	ทองเจริญสกุล และครอบครัว
คุณณัฐชยาน์	ช้างเสน และครอบครัว
คุณบังอร	พึ่งงาม และครอบครัว
คุณอมร	
คุณณัฐนันน์	คชรินทร์
คุณอมร	งามสม
คุณพิเชษฐ	แก้วเขียว
คุณบุญตา	ทองนาค
คุณศรีประภา	สถิตธนาวุฒิ และครอบครัว
คุณวิยดา	สิงห์ทอง
คุณนวรัตน์	ส่งสวัสดิ์เกียรติ์
คุณณิชษา - ด.ช.รุจิภาส	ส่งสวัสดิ์เกียรติ์
คุณสิทธิโชค	ศักดิ์เกษมวรกุล
คุณณัฐวรา	ส่งสวัสดิ์เกียรติ์
คุณสุทธิกานต์	ปั้นสุข
คุณอโณชา	กลิ่นน้อย
คุณจุฑาทิตย์	สถานสุข
คุณจิราภรณ์	จิตรีไหวระริงใจ
คุณสุรศักดิ์ - คุณจิตรา - ด.ช.ศุภโชค	สร้อยทอง

คุณอำนวย	คงทอง
คุณเด๊ะ	อ่างทอง
คุณอมร	เหตุขุนทศ
คุณสุทัน	ผลโภชน์
คุณยงค์ยุธ	ศรีสุข
คุณธัญกมล	เกตุรัตน์ และครอบครัว
คุณจรวยพร	กิ่งเกษ และครอบครัว
คุณวิเศษ - คุณพรสวรรค์ - คุณขนิษฐา	พรหมกระบิล
คุณทองวาด - คุณบุญธาตุ	อิ่มบุญสุข
คุณศุภกร - ด.ช.สุขุม - ด.ช.จิรพัฒน์	แซ่เฮ้ง
คุณฐิติรัตน์	ชุณห์วิจิตรา
คุณประนอม	ศรีวิเชียร
คุณน้อย	ศรีวิเชียร
คุณสาโรจน์	บุญมาลีตระกูล และครอบครัว
คุณสุเมตตา	ลมสูงเนิน
คุณนิตยา	วังทองชุก
คุณเกื้อกูล	หลั่งพันธ์
คุณประมวญ	ทำนุ
คุณกาญจนา	โฆษะ
คุณสุริยน	แย้มยิ่งเจริญ
คุณจิดาภา	เสริมทองสุข
คุณกชกร	จันทร์ทอง
คุณนิติกร	ปหารภาพ
คุณสมใจ	เปี่ยมสัมฤทธิ์
คุณอัมพร - คุณประพิศ - น.ส.กัญญาภัทร	วงษ์ดี
คุณนิตยา	วังทองชุก
คุณสมจิตร	ศรีวิเชียร
คุณสุเทพ - คุณทองสุข	พิกุลขาว
คุณบุญชู - คุณมณเฑียร	แก่นจันทร์
คุณประเทือง - คุณทองดี	ศรีวิเชียร
คุณสุภาภรณ์	แซ่เอี๊ยว
คุณเอก (อิ๊ง เจท) - คุณสายยนต์	พรมนอก
คุณประนอม	ภูคำ
คุณปทิตตา	ภูคำ
คุณยายปิ่น	
คุณสุภาพ	ใบเกตุ
คุณจำลอง	เพ็งเคลือบ

ฉลองสมโภชน์หลวงพ่อทันใจ

สำนักสงฆ์ศรีประจันต์ (วัดป่าแก้วศรีประจันต์)

จ.สุพรรณบุรี

เรียบเรียงและพิสูจน์อักษร

ฉลองชัย	อดกลั้น	น.ธ.เอก, ป.ธ.๘, พธ.บ.
โยทิน	ญานประดับ	น.ธ.เอก, ป.ธ.๕, ศน.บ.
ธนวัฒน์	รุ่งมณี	น.ธ.เอก, ป.ธ.๔, นศ.บ.
วารุณี	จิตต์รัตน์	

สารบัญ

ประวัติหลวงพ่อทันใจ

"ตะกุตะกะ จายาริโย เอวัง วันตา อะหัง วันทามิ สัพพะทา"

บทสวดนมัสการ **"หลวงพ่อทันใจ"**

วัดพระบรมธาตุบ้านตาก อ.บ้านตาก จ.ตาก

ที่สาธุชนผู้เลื่อมใสศรัทธา มีความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ขององค์หลวงพ่อทันใจ ว่าขอสิ่งใด ล้วนแต่ได้สมดังใจปรารถนาทุกประการ

"วัดพระบรมธาตุบ้านตาก" อยู่ที่ ต.เกาะตะเภา อ.บ้านตาก จ.ตาก ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง เดิมวัดแห่งนี้เป็นเมืองตากเก่า ก่อนที่จะมีการย้ายตัวเมืองไปอยู่ที่ ต.ระแหง ตัวเมืองตากในปัจจุบัน ห่างไปทางทิศใต้ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร อันมีประวัติยาวนานตั้งแต่สมัยพระนางจามเทวี ล่องเรือเสด็จไปเมืองลำพูน หยุดพักบริเวณแห่งนี้ พบว่าเป็นเมืองร้าง จึงได้สั่งให้มีการฟื้นฟูบูรณะเมืองแห่งนี้ จนกลายเป็นชุมชนเมืองตาก

วัดพระบรมธาตุบ้านตาก ยังปรากฏในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง ที่ทรงกระทำยุทธหัตถี ชนะศึกเจ้าเมืองฉอด บนเนินเขาใกล้กับพระบรมธาตุ ประมาณ ๕๐๐ เมตร

ตามตำนานพระเจ้าเลียบโลก ซึ่งเขียนเป็นภาษาเหนือ กล่าวไว้ว่า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เสด็จโปรดสัตว์ล่องมาตามลำน้ำปิง พระองค์ได้เสด็จมายังดอยมะหิยังกะ ในเขตตัวเมืองตาก ตรัสกับพระอานนท์ว่า สถานที่นี้เป็นสถานที่สำราญ ร่มรื่น หากเราตถาคตปรินิพพานแล้วให้นำอัฐิและเกศากลับมายังดอยมะหิยังกะ

หลังจากสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพาน พระอรหันต์ทั้ง ๔ ได้นำพระบรมสารีริกธาตุของพระองค์ พร้อมด้วยเกศาอีก ๔ องค์ มาประดิษฐานยังดอยมะหิยังกะ แล้วก่อเจดีย์รูปทรงสี่เหลี่ยมแล้วนำพระบรมสารีริกธาตุบรรจุไว้ในพระเจดีย์ เพื่อเป็นที่สักการบูชาของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

ต่อมา **พระครูพิทักษ์บรมธาตุ (ทองอยู่)** ได้ไปนมัสการพระธาตุชเวดากอง ณ กรุงย่างกุ้ง ประเทศพม่า ท่านจึงได้จำมาก่อสร้างองค์พระเจดีย์เหมือนเจดีย์ชเวดากองล้อมคลุมองค์เก่าไว้ ปิดทองสวยงาม

พระครูพิทักษ์บรมธาตุ (พาน) เจ้าอาวาสวัดพระบรมธาตุบ้านตาก กล่าวถึงประวัติของหลวงพ่อทันใจ วัดพระบรมธาตุบ้านตาก ว่า ตั้งแต่สมัยที่ท่านเป็นพระลูกวัด **พระครูบาตา** อดีตเจ้าอาวาสองค์ก่อนได้ปรึกษากับศรัทธาญาติโยมว่า มีความประสงค์จะสร้างพระพุทธรูปขึ้นสัก ๑ องค์ และศรัทธาญาติโยมได้พร้อมใจกันนุ่งขาวห่มขาว เริ่มสร้างพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตัก ๓๒ นิ้ว ก่ออิฐถือปูนและลงรักปิดทองคำเปลว ก่อนประกอบพิธีพุทธาภิเษก ๑ วัน กับ ๑ คืน เสร็จพอดี

คณะศรัทธาได้ตั้งชื่อว่า **"พระเจ้าทันใจ"** เพราะทำเสร็จเร็วทันใจ ต่อมามีญาติโยมได้มาตั้งจิตอธิษฐาน ขออะไรก็ได้สมความปรารถนา ทุกสิ่งทุกประการ นับเวลาจนปัจจุบันประมาณ ๒๐๐ กว่าปีมาแล้ว

ย้อนกลับไปเมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๙ **นายทิพย์ หิงคานนท์** อดีตข้าราชการครู หลังเกษียณอายุราชการ ได้ล้มป่วยลงอาการหนักมาโดยตลอด จึงได้มาสักการะพระบรมธาตุและอธิษฐานต่อองค์หลวงพ่อทันใจ ขอให้หายป่วย มีสุขภาพดีแข็งแรง จะกลับมาทอดกฐินที่วัดแห่งนี้ ๑๕ ปี

ปรากฏว่า เป็นจริงดั่งคำอธิษฐาน อาการเจ็บป่วยของนายทิพย์ทุเลาลงตามลำดับ และในปี พ.ศ.๒๕๒๐ จึงมาทอดกฐินพร้อมคณะญาติชาวจังหวัดชลบุรี ต่อเนื่องจนครบ ๑๕ ปี และต่อมาอีกเรื่อยๆ จนกระทั่งนายทิพย์ได้ถึงแก่กรรมในวัย ๘๙ ปี แต่ความศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อทันใจยังคงแพร่ขยายไปทั่วสารทิศ เช่น นักฟุตบอลทีมชาติไทย เคยยกทีมมาไหว้แก้บนเมื่อหลายปีก่อน, บรรดานักการเมืองระดับชาติ, นักธุรกิจใหญ่ ต่างเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อทันใจ เดินทางมาแก้บนตามที่ได้อธิษฐานไว้

หลวงพ่อทันใจ ไม่เพียงแต่ดลบันดาล ในเรื่องหน้าที่การงาน ธุรกิจ การค้าขายสำเร็จไปด้วยดีเท่านั้น ยังรวมไปในเรื่องของความรัก คู่ครอง และขอบุตรธิดา

โดยเครื่องบูชาหลวงพ่อทันใจ จะเป็นกล้วย ส้ม ผลไม้ตามฤดูกาล ส่วนของไหว้ประเภทเนื้อสัตว์ทุกชนิด ห้ามนำเข้ามาถวายและห้ามนำเข้าเขตพัทธสีมาอย่างเด็ดขาด ยกเว้น ไข่ต้มสุกอย่างเดียว

ประวัติการสร้างหลวงพ่อทันใจ

สำนักสงฆ์ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี

สมัยก่อน บริเวณสำนักสงฆ์ศรีประจันต์ เคยเป็นสถานที่เดินทัพของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เพื่อยกทัพไปทำยุทธหัตถีกับพม่า ซึ่งมีเนื้อที่ในการทำยุทธหัตถีกว้างไกลมากถึงเขตเมืองกาญจนบุรี เขตพนมทวน เขตดอนเจดีย์ และอีกหลายพื้นที่

มาในปัจจุบัน **พระใบฎีกาสมภพ สุภโว** ได้จัดสร้างสำนักสงฆ์ขึ้น เพื่อให้ญาติโยมได้มาร่วมปฏิบัติธรรมและเป็นบวรพระพุทธศาสนาแก่ชาวพุทธทั้งหลายและขณะที่ทำการก่อสร้างสำนักสงฆ์ ได้เกิดปรากฏการณ์มีพระพุทธชินราช โผล่ขึ้นกลางสระน้ำทุกวันพระ จึงได้คิดจะสร้างสมเด็จพระพุทธชินราชกลางสระน้ำ แต่ด้วยเวลาขณะนั้นได้นิมิตเห็นองค์หลวงพ่อทันใจด้วย เลยได้จัดสร้างหลวงพ่อทันใจขึ้นก่อน จึงได้ชักชวนญาติธรรมร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดสร้างหลวงพ่อทันใจ ขนาดหน้าตัก ๑๒๙ นิ้ว ในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยเริ่มสร้างเวลา ๐๒.๔๙ นาฬิกา เสร็จสิ้นเวลา ๑๕.๓๙ นาฬิกา สร้างเสร็จภายในวันเดียว ซึ่งเป็นที่มาของชื่อหลวงพ่อทันใจ ซึ่งในวันดังกล่าวพระใบฎีกาสมภพ สุภโว ก็ได้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ที่ได้อัญเชิญมาจากวัดบรมธาตุบ้านตาก อ.บ้านตาก จ.ตาก ไว้ในองค์หลวงพ่อทันใจด้วย เพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลสำหรับผู้ที่มาสักการบูชา

หลังจากที่ได้ทาสีหลวงพ่อทันใจเสร็จ จึงได้จัดฉลองสมโภชน์องค์หลวงพ่อทันใจ ในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชา โดยมี **พระอุดมธีรคุณ เจ้าคณะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ธรรมยุต)** และ**พระครูวิบูลโพธิธรรม (หลวงพ่อน่วม) วัดโพธิ์ศรีเจริญ** มาเป็นประธานฝ่ายสงฆ์ และอธิษฐานจิตพุทธาภิเษก ประธานดำเนินงานคือ **พระใบฎีกาสมภพ สุภโว** และมี **อาจารย์ทิพากร รินไธสงค์** นำญาติโยม “เปิดบุญ” จุดพลุฉลอง ๑๒๙ นัด

บูชาพระรัตนตรัย *ก่อนทำวัตรเช้า*

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ตรัสรู้เองโดยชอบแล้ว

ส๎วากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม คือ ศาสนา ที่พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์ คือ ผู้ทรงธรรมวินัย, ซึ่งเป็นสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด, เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,

ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง, ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, พร้อมทั้งพระสัทธรรมและพระอริยสงฆ์เจ้าทั้งหลาย, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้, ข้าพเจ้าได้ยกขึ้นประดิษฐานไว้ดีแล้วในที่อันสมควรอย่างยิ่งเช่นนี้.

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, แม้ปรินิพพานนานแล้วก็ตาม, ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, ซึ่งยังประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่สาธุชนทั้งหลาย.

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา, อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ,

ขอจงรับเครื่องสักการะบรรณาการ, ของคนยากทั้งหลายเหล่านี้ด้วย, เพื่ออนุเคราะห์แก่ประชุมชนผู้เกิดแล้วในภายหลังด้วย.

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ,

เพื่อเป็นประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. *(กราบ)*

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. *(กราบ)*

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. *(กราบ)*

มาตาปิตุคุณัง อะหัง วันทามิ.

ข้าพเจ้ากราบวันทา บิดา มารดา ผู้มีพระคุณโดยความเคารพ

คะรุอุปัชฌายาจะริยะคุณัง อะหัง วันทามิ.

ข้าพเจ้ากราบวันทา ครู อุปัชฌาย์ อาจารย์ผู้มีพระคุณโดยความเคารพ.

สวดมนต์ทำวัตรเช้า

ปุพพภาคนมการ

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต, อะระหะโต, สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(ว่า ๓ จบ)

พุทธาภิถุติ

(หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส)

โย โส ตะถาคะโต, พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน, เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง, เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวา, เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์,

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพ๎รัห๎มะกัง, สัสสะมะณะพ๎ราห๎มะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัต๎วา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา, มาร, พรหม, และหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม,

โย ธัมมัง เทเสสิ, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดงธรรมแล้ว,

อาทิกัล๎ยาณัง, ไพเราะในเบื้องต้น,

มัชเฌกัล๎ยาณัง, ไพเราะในท่ามกลาง,

ปะริโยสานะกัล๎ยาณัง, ไพเราะในที่สุด,

สาตถัง สะพ๎ยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พ๎รัห๎มะจะริยัง ปะกาเสสิ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือ แบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธิ์ บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ (คำอธิบาย) พร้อมทั้งพยัญชนะ (หัวข้อ),

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ,

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระพุทธคุณ)

ธัมมาภิถุติ

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส)

โย โส ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก, เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

อะกาลิโก, เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก, เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก, เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน,

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น,

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระธรรมคุณ)

สังฆาภิถุติ

(หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นหมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ*,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย, เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า,

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น,

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ,

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระสังฆคุณ) / (นั่งพับเพียบ)

*** ๔ คู่** คือ ๑. โสดาปัตติมรรค - โสดาปัตติผล, ๒. สกิทาคามิมรรค - สกิทาคามิผล, ๓. อนาคามิมรรค - อนาคามิผล, ๔. อรหัตตมรรค - อรหัตตผล

รตนัตตยัปปณามคาถา

(หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะ
ปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภะณามะ เส)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว,

พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระกรุณาดุจห้วงมหรรณพ,

โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน,

พระองค์ใด มีตา คือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด,

โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก,

เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก,

วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,

พระธรรมของพระศาสดา สว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป,

โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก,

จำแนกประเภท คือ มรรค ผล นิพพาน, ส่วนใด,

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,

ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น,

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

สังโฆ สุเขตตาภ๎ยะติเขตตะสัญญิโต,

พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย,

โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน, ตรัสรู้ตามพระสุคต, หมู่ใด,

โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส,

เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล เป็นพระอริยเจ้ามีปัญญาดี,

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา,

บุญใด ที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม, คือ พระรัตนตรัยอันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว, ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้ๆ, ขออุปัททวะ (ความชั่ว) ทั้งหลาย, จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย, ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น,

สังเวคปริกิตตนปาฐะ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน,

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้,

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก,

และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์,

อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,

เป็นเครื่องสงบกิเลส, เป็นไปเพื่อปรินิพพาน,

สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต,

เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม, เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ,

มะยันตัง ธัมมัง สุตฺวา เอวัง ชานามะ,

พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงได้รู้อย่างนี้ว่า,

ชาติปิ ทุกขา, แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์,
ชะราปิ ทุกขา, แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์,
มะระณัมปิ ทุกขัง, แม้ความตายก็เป็นทุกข์,
โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา,

แม้ความโศก ความร่ำไรรำพัน, ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์,

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข,

ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,

ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข,

ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,

ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง,

มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์,

สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา,

ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ทั้ง ๕ เป็นตัวทุกข์,

เสยยะถีทัง, ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ,
รูปูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ รูป,
เวทะนูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ เวทนา,
สัญญูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สัญญา,
สังขารูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สังขาร,
วิญญาณูปาทานักขันโธ, ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ วิญญาณ,
เยสัง ปะริญญายะ, เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง,
ธะระมาโน โส ภะคะวา, จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่,
เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ,

ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลายเช่นนี้เป็นส่วนมาก,

เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ,

อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย, ส่วนมาก, มีส่วน คือ การจำแนกอย่างนี้ว่า,

รูปัง อะนิจจัง, รูปไม่เที่ยง,
เวทะนา อะนิจจา, เวทนาไม่เที่ยง,
สัญญา อะนิจจา, สัญญาไม่เที่ยง,
สังขารา อะนิจจา, สังขารไม่เที่ยง,
วิญญาณัง อะนิจจัง, วิญญาณไม่เที่ยง,
รูปัง อะนัตตา, รูปไม่ใช่ตัวตน,
เวทะนา อะนัตตา, เวทนาไม่ใช่ตัวตน,
สัญญา อะนัตตา, สัญญาไม่ใช่ตัวตน,
สังขารา อะนัตตา, สังขารไม่ใช่ตัวตน,
วิญญาณัง อะนัตตา, วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,
สัพเพ สังขารา อะนิจจา, สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ, ธรรมทั้งหลายทั้งปวง ไม่ใช่ตัวตน ดังนี้,
เต (ตา)* มะยัง โอติณณาม์หะ, พวกเราทั้งหลายเป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว,
ชาติยา, โดยความเกิด,
ชะรามะระเณนะ, โดยความแก่ และความตาย,

โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ,

โดยความโศก ความร่ำไรรำพัน, ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจทั้งหลาย,

---

* คำที่อยู่ในวงเล็บต่อท้ายเช่นนี้ สำหรับผู้หญิงสวด

ทุกโขติณณา, เป็นผู้ถูกความทุกข์หยั่งเอาแล้ว,

ทุกขะปะเรตา, เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว,

อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ,

ทำไฉน การทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้, จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้,

(สำหรับภิกษุสามเณรสวด)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง

เราทั้งหลาย อุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง, แม้ปรินิพพานนานแล้วพระองค์นั้น,

สัทธา อะคารัสมา อะนะคาริยัง ปัพพะชิตา,

เป็นผู้มีศรัทธาออกบวชจากเรือน ไม่เกี่ยวข้องด้วยเรือนแล้ว,

ตัสมิง ภะคะวะติ พ๎รัห๎มะจะริยัง จะรามะ,

ประพฤติอยู่ซึ่งพรหมจรรย์ ในพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา,

ถึงพร้อมด้วยสิกขาและธรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตของภิกษุทั้งหลาย

ตัง โน พ๎รัห๎มะจะริยัง อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.

ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น, จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

(สำหรับอุบาสก-อุบาสิกาสวด)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา,

เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้พระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้นเป็นสรณะ,

ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ถึงพระธรรมด้วย, ถึงพระสงฆ์ด้วย,

ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง

มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ,

จักทำในใจอยู่, ปฏิบัติตามอยู่, ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ตามสติกำลัง,

สา สา โน ปะฏิปัตติ, ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราทั้งหลาย,

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.

จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

(จบคำทำวัตรเช้า)

โอวาทของพระพุทธเจ้า (หัวใจพระพุทธศาสนา)
โดยย่อ ๓ ประการ

๑. เว้นจากประพฤติทุจริต คือ ประพฤติชั่ว ด้วย กาย วาจา ใจ

๒. ประพฤติสุจริต คือประพฤติดี ด้วย กาย วาจา ใจ

๓. ทำใจของตนให้หมดจดจากเครื่องเศร้าหมอง
คือความโลภ ความโกรธ ความหลง เป็นต้น

บูชาพระรัตนตรัย *ก่อนทำวัตรเย็น*

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ตรัสรู้เองโดยชอบแล้ว

ส์วากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม คือ ศาสนา ที่พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์ คือ ผู้ทรงธรรมวินัย, ซึ่งเป็นสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด, เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,

ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, พร้อมทั้งพระสัทธรรมและพระอริยสงฆ์เจ้าทั้งหลาย, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้, ข้าพเจ้าได้ยกขึ้นประดิษฐานไว้ดีแล้วในที่อันสมควรอย่างยิ่งเช่นนี้.

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, แม้ปรินิพพานนานแล้วก็ตาม, ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, ซึ่งยังประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่สาธุชนทั้งหลาย.

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา, อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ,

ขอจงรับเครื่องสักการะบรรณาการ, ของคนยากทั้งหลายเหล่านี้ด้วย, เพื่ออนุเคราะห์แก่ประชุมชนผู้เกิดแล้วในภายหลังด้วย.

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ,

เพื่อเป็นประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

มาตาปิตุคุณัง อะหัง วันทามิ.

ข้าพเจ้ากราบวันทา บิดา มารดา ผู้มีพระคุณโดยความเคารพ

คะรุอุปัชฌายาจะริยะคุณัง อะหัง วันทามิ.

ข้าพเจ้ากราบวันทา ครู อุปัชฌาย์ อาจารย์ผู้มีพระคุณโดยความเคารพ.

สวดมนต์ทำวัตรเย็น

ปุพพภาคนมการ

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต, อะระหะโต, สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(ว่า ๓ จบ)

พุทธานุสสติ

(หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัล๎ยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต,

ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า,

อิติปิ โส ภะคะวา, เพราะเหตุอย่างนี้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน, เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง, เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวาติ. เป็นผู้มีความจำเริญจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ดังนี้.

พุทธาภิคีติ

(หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส)

พุทธ์วาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต,

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ, มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณ เป็นต้น,

สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,

มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ, และพระกรุณาอันบริสุทธิ์,

โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,

พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน, ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน,

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์, ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า,

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง ด้วยเศียรเกล้า,

พุทธัสสาหัส์มิ ทาโส (ทาสี) วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระพุทธเจ้า,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,

พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระพุทธเจ้า,

พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระพุทธเจ้าจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป*.

---

* บทขอให้งดโทษนี้ มิได้เป็นการขอล้างบาป, เป็นเพียงการเปิดเผยตัวเอง; และคำว่า โทษ ในที่นี้มิได้หมายถึงกรรม แต่หมายเพียงโทษเล็กน้อยซึ่งเป็น “ส่วนตัว” ระหว่างกัน ที่พึงอโหสิกันได้, การขอขมาชนิดนี้สำเร็จผลได้ในเมื่อผู้ขอตั้งใจทำจริงๆ, และเป็นเพียงศีลธรรมหรือสิ่งที่ควรประพฤติ.

ธัมมานุสสติ

(หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส)

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก, เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

อะกาลิโก, เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก, เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก, เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ. เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้.

ธัมมาภิคีติ

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส)

ส๎วากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย,

พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐ เพราะประกอบด้วยคุณ, คือความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น,

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็นมรรค ผล ปริยัติ และนิพพาน,

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม, จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว,

วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น, อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด,

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สอง ด้วยเศียรเกล้า,

ธัมมัสสาหัส๎มิ ทาโส (ทาสี) วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรม,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,

ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม,

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระธรรมจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรมในกาลต่อไป.

สังฆานุสสติ

(หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย, เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ,

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.

สังฆาภิคีติ

(หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต,

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม, ประกอบด้วยคุณ มีความปฏิบัติดีเป็นต้น,

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ,

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐแปดจำพวก,

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,

มีกายและจิต อันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้นอันบวร,

วันทามะหัง ตะมะริยานะ คะณัง สุสุทธัง,

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้นอันบริสุทธิ์ด้วยดี,

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระสงฆ์หมู่ใด, เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สาม ด้วยเศียรเกล้า,

สังฆัสสาหัส์มิ ทาโส (ทาสี) วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์, พระสงฆ์เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระสงฆ์,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตามซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,

สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า, ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระสงฆ์,

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระสงฆ์จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ในกาลต่อไป.

(จบคำทำวัตรเย็น)

บทพิจารณาประจำวัน

ธาตุปัจจเวกขณปาฐะ

(หันทะ มะยัง ธาตุปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส)

(บทพิจารณาเครื่องนุ่งห่ม)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,

สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิตย์,

ยะทิทัง จีวะรัง ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,

สิ่งเหล่านี้ คือ จีวรและคนผู้ใช้สอยจีวรนั้น,

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,

นิสสัตโต, มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,

นิชชีโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล,

สุญโญ, ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อะชิคุจฉะนียานิ,

ก็จีวรทั้งหมดนี้ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัต๎วา, ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิตย์นี้แล้ว,

อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ.

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

(บทพิจารณาอาหาร)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,

สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น,

กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิตย์,

ยะทิทัง ปิณฑะปาโต ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,

สิ่งเหล่านี้ คือ บิณฑบาตและคนผู้บริโภคบิณฑบาตนั้น,

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,

นิสสัตโต, มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,

นิชชีโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล,

สุญโญ, ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,

สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิคุจฉะนีโย,

ก็บิณฑบาตทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัต๎วา, ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิตย์นี้แล้ว,

อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ.

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

(บทพิจารณาที่อยู่อาศัย)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,

สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิตย์,

ยะทิทัง เสนาสะนัง ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,

สิ่งเหล่านี้ คือ เสนาสนะและคนผู้ใช้สอยเสนาสนะนั้น,

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,

นิสสัตโต, มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,

นิชชีโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล,

สุญโญ, ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิคุจฉะนียานิ,

ก็เสนาสนะทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัต๎วา, ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิตย์นี้แล้ว,

อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ.

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

(บทพิจารณายารักษาโรค)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,

สิ่งเหล่านี้นี่เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น, กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนืองนิตย์,

ยะทิทัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,

สิ่งเหล่านี้คือเภสัชบริขารอันเกื้อกูลแก่คนไข้, และคนผู้บริโภคเภสัชบริขารนั้น,

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ,

นิสสัตโต, มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน,

นิชชีโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล,

สุญโญ, ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน,

สัพโพ ปะนายัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร อะชิคุจฉะนีโย,

ก็คิลานเภสัชบริขารทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัต๎วา,

ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเน่าอยู่เป็นนิตย์นี้แล้ว,

อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ.

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

....

ความสำรวมกาย วาจา ให้เรียบร้อย ชื่อว่า ***ศีล***

ความรักษาใจมั่น ชื่อว่า ***สมาธิ***

ความรอบรู้ในกองสังขาร ชื่อว่า ***ปัญญา***

ตังขณิกปัจจเวกขณปาฐะ (พิจารณาตอนเช้า)

(หันทะ มะยัง ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส)

(บทพิจารณาเครื่องนุ่งห่ม)

ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ,

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย แล้วนุ่งห่มจีวร,

ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ,

เพียงเพื่อบำบัดความหนาว,

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพื่อบำบัดความร้อน,

ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,

เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,

ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง.

และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะ อันให้เกิดความละอาย.

(บทพิจารณาอาหาร)

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ,

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย แล้วฉันบิณฑบาต,

เนวะ ทะวายะ, ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน,

นะ มะทายะ, ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเมามัน เกิดกำลังพลังทางกาย,

นะ มัณฑะนายะ, ไม่ให้เป็นไปเพื่อประดับ,

นะ วิภูสะนายะ, ไม่ให้เป็นไปเพื่อตกแต่ง,

ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา,

แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้,

ยาปะนายะ, เพื่อความเป็นไปได้ของอัตภาพ,

วิหิงสุปะระติยา, เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย,

พ๎รัห๎มะจะริยานุคคะหายะ, เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์,

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ,

ด้วยการทำอย่างนี้, เราย่อมระงับเสียได้ ซึ่งทุกขเวทนาเก่า คือ ความหิว,

นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ,

และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น,

ยาต๎รา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ.

อนึ่ง ความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอัตภาพนี้ด้วย, ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย, และความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย, จักมีแก่เรา, ดังนี้.

(บทพิจารณาที่อยู่อาศัย)

ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะฏิเสวามิ,

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วใช้สอยเสนาสนะ

ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ,

เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพื่อบำบัดความร้อน

ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ

เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง

เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจะพึงมีจากดินฟ้าอากาศ, และเพื่อความเป็นผู้ยินดีอยู่ได้ ในที่หลีกเร้นสำหรับภาวนา

(บทพิจารณายารักษาโรค)

ปะฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารัง ปะฏิเสวามิ

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วบริโภคเภสัชบริขารอันเกื้อกูลแก่คนไข้

ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ

เพียงเพื่อบำบัดทุกขเวทนาอันบังเกิดขึ้นแล้ว มีอาพาธต่างๆ เป็นมูล

อัพ๎ยาปัชฌะปะระมะตายาติ

เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

อตีตปัจจเวกขณปาฐะ (พิจารณาตอนเย็น)

(หันทะ มะยัง อะตีตะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส)

(บทพิจารณาเครื่องนุ่งห่ม)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต๎วา ยัง จีวะรัง ปะริภุตตัง,

จีวรใดอันเรานุ่งห่มแล้ว ไม่ทันพิจารณาในวันนี้,

ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ,

จีวรนั้นเรานุ่งห่มแล้ว, เพียงเพื่อบำบัดความหนาว,

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพื่อบำบัดความร้อน,

ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,

เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลาน ทั้งหลาย,

ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง.

และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอันให้เกิดความละอาย.

(บทพิจารณาอาหาร)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต๎วา โย ปิณฑะปาโต ปะริภุตโต,

บิณฑบาตใดอันเราฉันแล้ว, ไม่ทันพิจารณาในวันนี้,

โส เนวะ ทะวายะ, บิณฑบาตนั้นเราฉันแล้ว, ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน,

นะ มะทายะ, ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเมามัน เกิดกำลังพลังทางกาย,

นะ มัณฑะนายะ, ไม่ใช่เป็นไปเพื่อประดับ,

นะ วิภูสะนายะ, ไม่ใช่เป็นไปเพื่อตกแต่ง,

ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา,

แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้,

ยาปะนายะ, เพื่อความเป็นไปได้ของอัตภาพ,

วิหิงสุปะระติยา, เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย,

พ๎รัห๎มะจะริยานุคคะหายะ, เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์,

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ,

ด้วยการทำอย่างนี้ เราย่อมระงับเสียได้ซึ่งทุกขเวทนาเก่า, คือความหิว,

นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ,

และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น,

ยาต๎รา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ.

อนึ่ง ความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอัตภาพนี้ด้วย, ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย, และความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย, จักมีแก่เรา ดังนี้.

(บทพิจารณาที่อยู่อาศัย)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต๎วา ยัง เสนาสะนัง ปะริภุตตัง,

เสนาสนะใดอันเราใช้สอยแล้ว, ไม่ทันพิจารณาในวันนี้,

ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ,

เสนาสนะนั้น เราใช้สอยแล้ว, เพียงเพื่อบำบัดความหนาว,

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพื่อบำบัดความร้อน,

ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,

เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง.

เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจะพึงมีจากดินฟ้าอากาศ, และเพื่อความเป็นผู้ยินดีอยู่ได้ ในที่หลีกเร้นสำหรับภาวนา.

(บทพิจารณายารักษาโรค)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต๎วา โย คิลานะปัจจะยะเภสัชชะ ปะริกขาโร ปะริภุตโต.

คิลานเภสัชบริขารใดอันเราบริโภคแล้ว, ไม่ทันพิจารณาในวันนี้,

โส ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ,

คิลานเภสัชบริขารนั้น เราบริโภคแล้ว, เพียงเพื่อบำบัดทุกขเวทนาอันบังเกิดขึ้นแล้ว,
มีอาพาธต่างๆ เป็นมูล,

อัพ๎ยาปัชฌะปะระมะตายาติ.

เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียน เป็นอย่างยิ่ง ดังนี้.

ปัตติทานคาถา (กรวดน้ำตอนเช้า)

(หันทะ มะยัง ปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส)

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี, ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,

เทพยดาทั้งหลายเหล่าใด, มีปกติอยู่ในวิหาร, สิงสถิตที่เรือนพระสถูป,
ที่เรือนโพธิ์ ในที่นั้นๆ,

ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา, โสตถิง กะโรนเตธะ วิหาระมัณฑะเล,

เทพยดาทั้งหลายเหล่านั้น, เป็นผู้อันเราทั้งหลายบูชาแล้วด้วยธรรมทาน,
ขอจงทำซึ่งความสวัสดีความเจริญในมณฑลวิหารนี้,

เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว, สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,

พระภิกษุทั้งหลายที่เป็นเถระก็ดี, ที่เป็นปานกลางก็ดี, ที่ยังใหม่ก็ดี,
อุบาสกอุบาสิกาทั้งหลายที่เป็นทานบดี, พร้อมด้วยอารามิกชนก็ดี,

คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา, สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต,

ชนทั้งหลายเหล่าใด, ที่เป็นชาวบ้านก็ดี, ที่เป็นชาวเมืองก็ดี, ที่เป็นชาวนิคมก็ดี,
ที่เป็นอิสระเป็นใหญ่ก็ดี, ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น, จงเป็นผู้มีความสุขเถิด,

ชะลาพุชา เยปิ จะ อัณฑะสัมภะวา, สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา,

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นชลาพุชะกำเนิดก็ดี, ที่เป็นอัณฑชะกำเนิดก็ดี,
ที่เป็นสังเสทชะกำเนิดก็ดี, ที่เป็นอุปปาติกะกำเนิดก็ดี,

นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต, สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น, ได้อาศัยซึ่งธรรมอันประเสริฐเป็นนิยยานิกธรรม
ประกอบในอันนำผู้ปฏิบัติให้ออกไปจากสังสารทุกข์,
จงกระทำซึ่งความสิ้นไปพร้อมแห่งทุกข์เถิด,

ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา,

ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลาย จงตั้งอยู่นาน, อนึ่ง
ขอบุคคลทั้งหลายผู้ทรงไว้ซึ่งธรรม, จงดำรงอยู่นาน,

สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ,

ขอพระสงฆ์จงมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน,
ในอันทำประโยชน์และสิ่งอันเกื้อกูลเถิด,

อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจาริโน,

ขอพระสัทธรรมจงรักษาไว้ซึ่งเราทั้งหลาย
แล้วจงรักษาไว้ซึ่งบุคคลทั้งหลายผู้ประพฤติธรรมแม้ทั้งปวง,

วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ ธัมเม อะริยัปปะเวทิเต,

ขอเราทั้งหลายพึงถึงพร้อมซึ่งความเจริญในธรรม, ที่พระอริยเจ้าประกาศไว้แล้วเถิด

ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน พุทธะสาสะเน,

ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง, จงเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา,

สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต กาเล เทโว ปะวัสสะตุ,

ขอฝนทั้งหลายจงหลั่งลงตกต้องตามฤดูกาล,

วุฑฒิภาวายะ สัตตานัง สะมิทธัง เนตุ เมทะนิง,

ขอฝนจงนำความสำเร็จมาสู่พื้นปฐพี, เพื่อความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย,

มาตา ปิตา จะ อัต์ระชัง นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัง,

มารดาและบิดาย่อมรักษาบุตร ที่เกิดในตนเป็นนิตย์ฉันใด,

เอวัง ธัมเมนะ ราชาโน ปะชัง รักขันตุ สัพพะทา ฯ

ขอพระราชาจงปกครองประชาชน โดยชอบธรรมในกาลทุกเมื่อฉันนั้น ตลอดกาล
นานเทอญ

อุทิสสนาธิฏฐานคาถา (กรวดน้ำตอนเย็น)

(หันทะ มะยัง อุทิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้ อุทิศให้,
อุปัชฌายา คุณุตตะรา,	อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ,
อาจะริยูปะการา จะ,	และอาจารย์ ผู้เกื้อหนุน,
มาตา ปิตา จะ ญาตะกา,	ทั้งพ่อแม่ และปวงญาติ,
สุริโย จันทิมา ราชา,	สูรย์จันทร์ และราชา,
คุณะวันตา นะราปิ จะ,	ผู้ทรงคุณ หรือสูงชาติ,
พ๎รัห๎มะมารา จะ อินทา จะ,	พรหม มาร และอินทราช,
โลกะปาลา จะ เทวะตา,	ทั้งทวยเทพ และโลกบาล,
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ,	ยมราช มนุษย์มิตร,
มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ,	ผู้เป็นกลาง ผู้จ้องผลาญ,
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ,	ขอให้เป็นสุขศานต์ ทุกถ้วนหน้าอย่าทุกข์ทน,
ปุญญานิ ปะกะตานิ เม,	บุญผองที่ข้าทำ จงช่วยอำนวยศุภผล,
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ,	ให้สุข สามอย่างล้น,
ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตัง	ให้บรรลุถึงนิพพานพลัน,
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ	ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ,
อิมินา อุททิเสนะ จะ	และอุทิศ ให้ปวงสัตว์,
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ	เราพลันได้ ซึ่งการตัด,
ตัณหุปาทานะเฉทะนัง	ตัวตัณหา อุปาทาน,
เย สันตาเน หินา ธัมมา	สิ่งชั่ว ในดวงใจ,
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง	กว่าเราจะ ถึงนิพพาน,

นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	มลายสิ้น จากสันดาน,
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว	ทุกๆ ภพ ที่เราเกิด,
อุชุจิตตัง สะติปัญญา	มีจิตตรง และสติทั้งปัญญาอันประเสริฐ,
สัลเลโข วิริยัมหินา	พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขูดกิเลสหาย,
มารา ละภันตุ โนกาสัง	โอกาสอย่าพึงมีแก่หมู่มาร สิ้นทั้งหลาย,
กาตุญจะ วิริเยสุ เม	เป็นช่องประทุษร้าย ทำลายล้างความเพียรจม,
พุทธาทิปะวะโร นาโถ	พระพุทธเจ้า ผู้บวรนาถ,
ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม	พระธรรม เป็นที่พึ่งอันอุดม,
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ	พระปัจเจกะพุทธะสม,
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง	ทบพระสงฆ์ เป็นที่พึ่งผยอง,
โตโสตตะมานุภาเวนะ	ด้วยอานุภาพนั้น,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา	ขอหมู่มาร อย่าได้ช่อง,
ทะสะปุญญานุภาเวนะ	ด้วยเดชบุญ ทั้งสิบป้อง,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา ฯ	อย่าเปิดโอกาส แก่มาร (เทอญ)

ทวัตติงสาการปาฐะ (อาการ ๓๒)

(หันทะ มะยัง ท๎วัตติงสาการะปาฐัง ภะณามะ เส)

อะยัง โข เม กาโย,	กายของเรานี้แล,
อุทธัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา,
อะโธ เกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป,
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ,
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ,
อัตถิ อิมัส๎มิง กาเย,	มีอยู่ในกายนี้,
เกสา,	คือผมทั้งหลาย,
โลมา,	คือขนทั้งหลาย,
นะขา,	คือเล็บทั้งหลาย,
ทันตา,	คือฟันทั้งหลาย,
ตะโจ,	คือหนัง,
มังสัง,	เนื้อ,
นะหารู,	เอ็นทั้งหลาย,
อัฏฐี,	กระดูกทั้งหลาย,
อัฏฐิมิญชัง,	เยื่อในกระดูก,
วักกัง,	ม้าม,
หะทะยัง,	หัวใจ,
ยะกะนัง,	ตับ,
กิโลมะกัง,	พังผืด,
ปิหะกัง,	ไต,

ปัปผาสัง,	ปอด,
อันตัง,	ไส้ใหญ่,
อันตะคุณัง,	ไส้น้อย,
อุทะริยัง,	อาหารใหม่,
กะรีสัง,	อาหารเก่า,
ปิตตัง,	น้ำดี,
เสม์หัง,	น้ำเสลด,
ปุพโพ,	น้ำเหลือง,
โลหิตัง,	น้ำเลือด,
เสโท,	น้ำเหงื่อ,
เมโท,	น้ำมันข้น,
อัสสุ,	น้ำตา,
วะสา,	น้ำมันเหลว,
เขโฬ,	น้ำลาย,
สิงฆาณิกา	น้ำมูก,
ละสิกา,	มันไขข้อ,
มุตตัง,	น้ำมูตร,
มัตถะเก มัตถะลุงคัง,	เยื่อมันสมอง,
เอวะมะยัง เม กาโย	กายของเรานี้อย่างนี้,
อุทธัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป,
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาด มีประการต่างๆ อย่างนี้แล

ปัญจอภิณหปัจจเวกขณะ

(หันทะ มะยัง ปัญจะอะภิณ์หะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส)

ชะราธัมโมม์หิ (ธัมมาม์หิ) ชะรัง อะนะตีโต, (อะนะตีตา)

เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้,

พ๎ยาธิธัมโมม์หิ (ธัมมาม์หิ) พ๎ยาธิง อะนะตีโต, (อะนะตีตา)

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้,

มะระณะธัมโมม์หิ (ธัมมาม์หิ) มะระณัง อะนะตีโต, (อะนะตีตา)

เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้,

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว,

เราจักพลัดพรากจากของรักของชอบใจทั้งหลายทั้งปวง,

กัมมัสสะโก๎ม์หิ, (สะกาม์หิ) เรามีกรรมเป็นของๆ ตน,

กัมมะทายาโท, (ทายาทา) เราจักต้องเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น,

กัมมะโยนิ, เรามีกรรมเป็นแดนเกิด,

กัมมะพันธุ, เรามีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์,

กัมมะปะฏิสะระโณ, เรามีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย,

ยัง กัมมัง กะริสสามิ, เราทำกรรมอันใดไว้,

กัล๎ยาณัง วา ปาปะกัง วา, เป็นกรรมดีก็ตาม เป็นกรรมชั่วก็ตาม

ตัสสะ ทายาโท (ทายาทา) ภะวิสสามิ,

เราจักต้องเป็นผู้รับผลแห่งกรรมนั้น,

เอวัง อัมเหหิ อะภิณ์หัง ปัจจะเวกขิตัพพัง.

เราทั้งหลายพึงพิจารณาเนืองๆ อย่างนี้แล.

บทพิจารณาสังขาร

สัพเพ สังขารา อนิจจา,

สังขารคือร่างกายจิตใจ, และรูปธรรม นามธรรม ทั้งหมดทั้งสิ้น,

มันไม่เที่ยง, เกิดขึ้นแล้วดับไป มีแล้วหายไป,

สัพเพ สังขารา ทุกขา,

สังขารคือร่างกายจิตใจ, และรูปธรรม นามธรรม ทั้งหมดทั้งสิ้น,

มันเป็นทุกข์ทนยาก, เพราะเกิดขึ้นแล้ว, แก่ เจ็บ ตายไป,

สัพเพ ธัมมา อะนัตตา,

สิ่งทั้งหลายทั้งปวง, ทั้งที่เป็นสังขาร และมิใช่สังขาร ทั้งหมดทั้งสิ้น,

ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน, ไม่ควรถือว่าเรา ว่าของเรา, ว่าตัวว่าตนของเรา,

อะธุวัง ชีวิตัง, ชีวิตเป็นของไม่ยั่งยืน,

ธุวัง มะระณัง, ความตายเป็นของยั่งยืน,

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง, อันเราจะพึงตายเป็นแท้,

มะระณะปะริโยสานัง เม ชีวิตัง, ชีวิตของเรา มีความตายเป็นที่สุดรอบ,

ชีวิตัง เม อะนิยะตัง, ชีวิตของเรา เป็นของไม่เที่ยง,

มะระณัง เม นิยะตัง, ความตายของเรา เป็นของเที่ยง,

วะตะ, ควรที่จะสังเวช,

อะยัง กาโย, ร่างกายนี้,

อะจิรัง, มิได้ตั้งอยู่นาน,

อะเปตะวิญญาโณ, ครั้นปราศจากวิญญาณ,

ฉุฑโฑ, อันเขาทิ้งเสียแล้ว,

อะธิเสสสะติ, จักนอนทับ,

ปะฐะวิง, ซึ่งแผ่นดิน,

กะลิงคะรัง อิวะ, ประดุจว่าท่อนไม้และท่อนฟืน,

นิรัตถัง.	หาประโยชน์มิได้.
อะนิจจา วะตะ สังขารา	สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ;
อุปปาทะวะยะธัมมิโน,	มีความเกิดขึ้นแล้ว มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา
อุปปัชชิต๎วา นิรุชฌันติ	ครั้นเกิดขึ้นแล้วย่อมดับไป;
เตสัง วูปะสะโม สุโข	ความเข้าไปสงบระงับสังขารทั้งหลาย, เป็นสุขอย่างยิ่ง, ดังนี้.

กะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ
ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ
สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ
อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินท๎ริโย จะ นิปะโก จะ
อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ
เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง,
สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ
สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ
ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา
มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา
เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา
สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ
นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
พ๎ยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา
นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง
อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
เมตตัญจะ สัพพะโลกัส๎มิง
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง

อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พ๎รัห๎มะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะ หิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ ฯ

เมตตานิสังสะสุตตะปาโฐ

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต๎ระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ภะคะวา เอตะทะโวจะ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาฯ กะตะเม เอกาทะสะฯ สุขัง สุปะติฯ สุขัง ปะฏิพุชฌะติฯ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติฯ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติฯ เทวะตา รักขันติฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติฯ ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติฯ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติฯ อะสัมมุฬ๎โห กาลัง กะโรติฯ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พ๎รัห๎มะโลกูปะโค โหติ ฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติ อิทะมะโวจะ ภะคะวา อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ ฯ

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร (ย่อ)

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา.

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา,

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา,

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ยามานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา,

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา,

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา,

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา,

(ถ้าจะสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น เมื่อสวดมาถึงตรงนี้แล้วให้สวด **พ๊รั๊หมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง** แล้วลง **เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย ฯลฯ...**เหมือนกันไปจนจบ)

พ๊รั๊หมะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, พ๊รั๊หมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา

พ๊รั๊หมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, พ๊รั๊หมะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา

มะหาพ๊รั๊หมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, มะหาพ๊รั๊หมานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๊วา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุภะกิณ๎หะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, สุภะกิณ๎หะกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง,

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พ๎รัห๎มะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะ

กัมปิ สัมปะเวธิ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ อิติหิทัง อายัส์มะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญ เต์ววะ (อ่านว่า ตะเววะ) นามัง อะโหสีติ ฯ

บทถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

(ว่า ๓ จบ)

พระพุทธคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ.

พระธรรมคุณ

ส์วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ.

พระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

พุทธชัยมงคลคาถา

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

กัต์วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง

ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.
นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.
ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พ๎รัห๎มัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.
เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิต๎วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

ชะยะปะริตตัง

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรต๎วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
ชะยันโต โพธิยา มูเล สัก๎ยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ต๎วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พ์รัห์มะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัต์วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ.

โส อัตถะลัทโธ สุขิโต วิรุฬโห พุทธะสาสะเน
อะโรโค สุขิโต โหหิ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ
สา อัตถะลัทธา สุขิตา วิรุฬหา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหหิ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ
เต อัตถะลัทธา สุขิตา วิรุฬหา พุทธะสาสะเน
อะโรคา สุขิตา โหถะ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ ฯ

สักกัต์วา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัต์วา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัต์วา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

พระคาถาชินบัญชร

ก่อนที่เจริญภาวนาให้ตั้งจิตให้เป็นสมาธิแล้วระลึกถึงเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) แล้วตั้งนะโม ๓ จบ

ส่วนบทนำข้างล่างนี้ ตามฉบับเดิมนั้นไม่มี ไม่ทราบว่าผู้ใดต่อเติมเข้าไป บทนี้เป็นบทให้พรแก่ผู้อื่นของเจ้าประคุณสมเด็จโต ท่านใช้เวลาให้พรแก่พวกญาติโยมที่ไปหาท่าน ผู้ใดจะสวดด้วยหรือไม่ ก็ไม่เป็นไร แล้วแต่ความศรัทธา

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานัง ปิยะตัง สุต์วา

แปลตามใจความว่า ผู้ปรารถนาบุตร ขอให้ได้บุตรสมความปรารถนา ผู้ปรารถนาทรัพย์ จงได้ทรัพย์สมความปรารถนา และขออัญเชิญเทวดาจงมาร่วมรับรู้อนุโมทนา ให้เขาเหล่านั้นจงสำเร็จตามความปรารถนาทุกประการ

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เชต์วา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา

๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

๓.	สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง	พุทโธ ธัมโม ท์วิโลจะเน
	สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง	อุเร สัพพะคุณากะโร
๔.	หะทะเย เม อะนุรุทโธ	สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
	โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัส์มิง	โมคคัลลาโน จะ วามะเก
๕.	ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง	อาสุง อานันทะราหุลา[๑]
	กัสสะโป จะ มะหานาโม	อุภาสุง วามะโสตะเก
๖.	เกสะโต ปิฏฐิภาคัส์มิง	สุริโยวะ ปะภังกะโร
	นิสินโน สิริสัมปันโน	โสภิโต มุนิปุงคะโว
๗.	กุมาระกัสสะโป เถโร	มะเหสี จิตตะวาทะโก
	โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง	ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
๘.	ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ	อุปาลีนันทะสีวะลี
	เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา	นะลาเฏ ติละกา มะมะ
๙.	เสสาสีติ มะหาเถรา	วิชิตา ชินะสาวะกา
	เอตาสีติ[๒] มะหาเถรา	ชิตะวันโต ชิโนระสา
	ชะลันตา สีละเตเชนะ	อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
๑๐.	ระตะนัง ปุระโต อาสิ	ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
	ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ	วาเม อังคุลิมาละกัง
๑๑.	ขันธะโมระปะริตตัญจะ	อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
	อากาเส ฉะทะนัง อาสิ	เสสา ปาการะสัณฐิตา
๑๒.	ชินาณา[๓]วะระสังยุตตา	สัตตัปปาการะลังกะตา
	วาตะปิตตาทิสัญชาตา	พาหิรัชฌัตตุปัททะวา

๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล*
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา

๑๕. อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโค
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติฯ

(ชินะปัญชะระคาถา นิฏฐิตา)

ฉบับถูกต้องตรวจตามไวยากรณ์โดย
พระธรรมธีรราชมหามุนี (เที่ยง อคฺคธมฺโม ป.ธ.๙) วัดระฆังโฆสิตาราม

หมายเหตุ ๑. อาสุง เป็นพหูพจน์ อานันทะราหุลา จึงต้องเป็นพหูพจน์ตาม ส่วนมากพิมพ์เป็น อาสุง อานันทะราหุโล ซึ่งผิดไวยากรณ์

หมายเหตุ ๒. เอตาสีติ = เอเต + อะสีติ เป็นโลปสระสนธิ คือ ลบ เอ ที่ เต ออก คงเป็น เอตะ แล้วนำไปเชื่อมกับ อะสีติ รัสสะสระ ๒ ตัวรวมกัน ต้องทีฆะ คือ ทำให้มีเสียงยาว จึงเป็น เอตาสีติ ดังกล่าว แปลว่า "พระมหาเถระ ๘๐ เหล่านั้น"

หมายเหตุ ๓. ชินะ บวก อาณา เท่ากับ ชินาณา และ อาณา แปลว่า "อำนาจ" ส่วนมากพิมพ์เกิน เป็นชินานานา ซึ่งไม่รู้แปลว่าอย่างไร

*** อ่าน มะฮีตะเล**

คำไหว้บารมี ๓๐ ทัศ

(แบบครูบาศรีวิชัย)

ทานะปาระมี สัมปันโน, ทานะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

สีละปาระมี สัมปันโน, สีละอุปะปาระมี สัมปันโน, สีละปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

เนกขัมมะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ปัญญาปาระมี สัมปันโน, ปัญญาอุปะปาระมี สัมปันโน, ปัญญาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

วิริยะปาระมี สัมปันโน, วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโน, วิริยะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ขันตีปาระมี สัมปันโน, ขันตีอุปะปาระมี สัมปันโน, ขันตีปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

สัจจะปาระมี สัมปันโน, สัจจะอุปะปาระมี สัมปันโน, สัจจะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี

สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

อะธิฏฐานะปาระมี สัมปันโน, อะธิฏฐานะอุปะปาระมีสัมปันโน, อะธิฏฐานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

เมตตาปาระมี สัมปันโน, เมตตาอุปะปาระมี สัมปันโน, เมตตาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

อุเปกขาปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาอุปะปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

ทะสะปาระมี สัมปันโน, ทะสะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทะสะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิ โส ภะคะวา

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหัง ฯ

หมายเหตุ : สำหรับคำไหว้ปาระมี ๓๐ ทัศนี้ เป็นแบบฉบับดั้งเดิมของ ครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนาไทย

พระคาถาป้องกันภัยทั้งสิบทิศ

(ของพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร)

เมื่อสวดคาถานี้ก็อาจสามารถป้องกันอันตรายจากสัตว์ป่านานาชนิด และภูตผีปีศาจทั้งหลายได้ ถ้าผู้ใดสวดเป็นประจำก็จะอยู่เย็นเป็นสุข ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียนและรอดพ้นจากภยันตรายทั้งหลาย จงตั้งใจสวดทุกเช้าทุกเย็น ก่อนออกจากบ้านไปไหนก็ตาม ถ้าสวดคาถานี้จะเป็นสิริมงคลแก่ตัวเอง มีโชคมีลาภและป้องกันอันตรายต่างๆ

บูรพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูรพารัสมิง พระธัมเมตัง บูรพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อาคะเนย์รัสมิง พระพุทธะคุณัง อาคะเนย์รัสมิง พระธัมเมตัง อาคะเนย์รัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

ทักษิณรัสมิง พระพุทธะคุณัง ทักษิณรัสมิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

หรดีรัสมิง พระพุทธะคุณัง หรดีรัสมิง พระธัมเมตัง หรดีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

<u>ปัจจิมรัสมิง</u> พระพุทธะคุณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

<u>พายัพรัสมิง</u> พระพุทธะคุณัง พายัพรัสมิง พระธัมเมตัง พายัพรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

<u>อุดรรัสมิง</u> พระพุทธะคุณัง อุดรรัสมิง พระธัมเมตัง อุดรรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

<u>อีสานรัสมิง</u> พระพุทธะคุณัง อีสานรัสมิง พระธัมเมตัง อีสานรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

<u>อากาศรัสมิง</u> พระพุทธะคุณัง อากาศรัสมิง พระธัมเมตัง อากาศรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

<u>ปฐวีรัสมิง</u> พระพุทธะคุณัง ปฐวีรัสมิง พระธัมเมตัง ปฐวีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

พระคาถามงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ

อิมัสมิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็น กำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา, ราชะเสมาณาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัสมิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็น กำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา, ราชะเสมาณาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัสมิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็น กำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา, ราชะเสมาณาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัสมิงมงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็น กำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา, ราชะเสมาณาเขตเต, สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า

ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า

ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม คุรูปัชฌายาจะริยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ คุรูปัชฌายาจะริยา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า

ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง สัพพะเทวานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เวรี

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

บทสวดขอขมาใหญ่

พุทโธ สาธุ ธัมโม สาธุ สังโฆ สาธุ

สาธุ สาธุ อันว่าบาปทางกาย อันว่าบาปทางวาจา อันว่าบาปทางใจ ที่ลูก..(ชื่อ)..นี้ ได้เคยประพฤติผิดล่วงเกินก่อกรรมทำไม่ดีไว้ อันเป็นการกระทำที่ผิดศีล ผิดธรรม ผิดระเบียบ ผิดวินัยของผู้มีบุญ

ต่อคุณพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ก็ดี ต่อคุณพระธรรมเจ้าทุกๆ พระองค์ก็ดี ต่อคุณพระอริยสงฆ์เจ้าทุกๆ พระองค์ก็ดี ต่อพระธรรมวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้แล้วก็ดี ต่อหมู่พระภิกษุสงฆ์ที่เป็นสมมุติสงฆ์ที่เป็นพระมหาเถรานุเถระพระนวกะก็ดี ต่อหมู่สามเณรก็ดี ต่อหมู่อุบาสกอุบาสิกาก็ดี ต่อหมู่นักบวชนักบุญ ผู้ประพฤติศีล ปฏิบัติธรรมทั่วโลกทั่วจักรวาลก็ดี

ต่อพระคุณพ่อพระคุณแม่ ผู้มีพระคุณสูงสุด ผู้ให้เลือด ให้เนื้อ ให้ชีวิต ให้ทุกสิ่งให้ทุกอย่าง ได้เคยอกตัญญูไม่รู้คุณ ไม่ซึ้งคุณ ทั้งเคยไม่เคารพเชื่อฟังในคำสั่งคำสอน ทั้งเคยดุเคยด่า เคยว่าเสียๆ หายๆ ทั้งเคยได้ถกได้เถียง ต่อปากต่อคำ เป็นเหตุทำให้ท่านต้องเสียน้ำตา เสียอกเสียใจ เสียขวัญ เสียกำลังจิต กำลังใจ ต้องน้อยเนื้อต่ำใจ ทำให้ท่านต้องผิดหวังในตัวลูก นับว่าเป็นบาป เป็นกรรมอันหนัก ก่อให้เกิดเป็นผลร้าย ปิดกั้นทางสวรรค์ ทางมรรคผล ทางพระนิพพาน

ต่อพระคุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์ ผู้มีพระคุณสูงสุด ผู้ให้ความรู้ ผู้ให้สติปัญญา ผู้ให้ดวงตาเห็นธรรม ผู้ให้แสงสว่าง ได้เคยประพฤติตัวทำตนเป็นคนพาลสันดานชั่ว ไม่เกรงกลัว ไม่เชื่อฟังในคำสั่งคำสอน อีกทั้งเคยลบ เคยล้าง เคยสร้างความเสื่อมเสีย หนักอกหนักใจให้ในท่านทั้งหลาย เสียแรงที่ท่านได้เมตตาอุตส่าห์ พร่ำสอน ด้วยความเป็นห่วงเป็นใย ด้วยใจที่รักและกรุณาปรารถนาดี เป็นอย่างยิ่ง

ต่อท่านผู้มีพระคุณทั้งหลาย ต่อท่านผู้มีอุปการคุณทั้งหลาย ที่ท่านได้ให้ความเมตตากรุณาช่วยเหลือเกื้อกูล ส่งเสริมสนับสนุน ค้ำคุณด้วยดีตลอดมา ได้เคยทำตัวเป็นคนอกตัญญูไม่รู้คุณ ไม่ซึ้งคุณ ในพระคุณอันประเสริฐที่เกิดแล้วจากความรักความเมตตา ความปรารถนาดีโดยที่ไม่ได้หวังผลตอบแทนเลย ลูกกลับเพิกเฉย เมินเฉย ละเลย ไม่สนใจ ไม่ใยดี ทั้งกลับมีจิตคิดเป็นบาป เป็นอกุศลต่อท่านทั้งหลายเหล่านั้นอีก

ต่อเพื่อนมนุษย์หญิงชายทั้งหลายทั้งปวง ในภูมิจิตแห่งอริยมรรคอริยผลก็ดี ในภูมิจิตแห่งพระนิพพานก็ดี ในภูมิจิตแห่งพรหมโลกก็ดี ในภูมิจิตแห่งเทวโลกก็ดี ในภูมิจิตแห่งมนุษยโลกก็ดี ในภูมิจิตแห่งเดรัจฉานโลกก็ดี ในภูมิจิตแห่งวิญญาณโลกก็ดี

ได้เคยใช้กำลังทางกาย กำลังทางวาจา ที่หยาบช้าสามานย์ บังคับขู่เข็ญ ประทุษร้าย ตบตี ชกต่อย ด่าว่า กลั่นแกล้ง กดขี่ ข่มเหง ต่อผู้มีพระคุณ ต่อเพื่อนมนุษย์หญิงชายทั้งหลาย ต่อลูก ต่อหลาน ต่อญาติพี่น้อง ต่อมิตรสหาย ต่อสัตว์เล็กสัตว์น้อยสัตว์ใหญ่ อย่างรุนแรง แบบขาดสติ ไร้ปัญญา ขาดความยั้งคิด ขาดเหตุ ขาดผล ขาดจากคุณธรรมของความเป็นมนุษย์ ทำตนดุจเดรัจฉาน ด้วยเหตุที่ว่าลูกเป็นคนโง่เขลาเบาปัญญา หลงในอารมณ์บ้าของตน

ในศีลทางกาย ในศีลทางวาจา ในศีลทางใจ ก่อให้เกิดเป็นความผิดพลาด เศร้าหมอง มัวหมอง ด่างพร้อย เป็นรอยมลทิน เป็นตราบาปในดวงใจ ทั้งได้เคยผิดสัจจะที่ตั้งไว้ สัญญาไว้ บางข้อ บางประการ บางโอกาส บางเวลา

ได้เคยแสดงอากัปกิริยาท่าทาง ที่หยาบช้าสามานย์ ออกทางสายตา ใบหน้า คำพูดคำจา ว่าโกรธเคือง เกลียดชัง อาฆาต พยาบาท เคียดแค้น ชิงชัง รังเกียจเหยียดหยาม ดูถูกดูแคลน เยาะเย้ย ถากถาง สาปแช่ง จองเวรจองกรรม ทั้งอิจฉาริษยา ทั้งนินทาว่าร้าย ทั้งใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่น ทั้งเคยปั้นน้ำเป็นตัว ยกความชั่วโยนความผิดให้แก่ผู้อื่น โดยที่ไม่เป็นความจริงเลย

ได้เคยแสดงความไม่บริสุทธิ์ ไม่ยุติธรรม อคติลำเอียง โกหกหลอกลวง มายาสาไถย คดโกง เอารัดเอาเปรียบต่อผู้อื่น เป็นเหตุให้เขาเกิดความเข้าใจผิด หลงผิด เชื่อผิด เป็นบาปเป็นกรรม ทำให้เขาต้องทุกข์ ต้องเสียใจ ต้องอับอายขายหน้า ต้องเจ็บปวดทุกข์ทรมาน ต้องเสียเงิน เสียทอง เสียเวลา

ได้เคยแสดงอากัปกิริยาท่าทาง ที่ไม่ดี ที่ไม่งาม ไม่เหมาะ ไม่สม ไม่เคารพยำเกรง กระทบกระแทกแดกดัน ใส่หมู่คณะ ใส่เพื่อนฝูงมิตรสหาย ใส่ผู้หลักผู้ใหญ่ ใส่ผู้มีบุญ ใส่ผู้มีพระคุณ ใส่ผู้มีคุณธรรม ในครอบครัวก็ดี ในวัดในวาก็ดี ในสถานการศึกษาก็ดี ในสถานที่ต่างๆ ก็ดี

ต่อปูชนียสถานแดนบุญแดนธรรมทั้งหลายในโลกนี้ ต่อพระคัมภีร์ ต่อหนังสือหนังหาตำรับตำรา ต่อสรรพวิชาความรู้ ต่ออักขระ ต่อพระคาถา ต่อพระพุทธมนต์ ที่ลูกและบุคคลทั้งหลายเคยได้กราบไหว้เคารพบูชา และศึกษาเล่าเรียนมา โดยกิริยาอาการ

ที่ไม่เคารพ ไม่บูชา ได้เหยียบย่ำทำลาย ได้บ้วนน้ำลายขับถ่ายเทรด ทำให้หมดความงาม ทำให้เกิดการสูญเสีย เสียหาย ได้เดิน ได้ข้าม ได้นั่งทับ นอนทับ ทำให้เกิดความอัปมงคล หมดค่า หมดราคา หมดความหมาย หมดความศักดิ์สิทธิ์

ต่อเจ้าหนี้ เจ้าสิน เจ้าทรัพย์ ที่เคยได้จับ ได้หยิบ ได้ยืม ได้ขอวัตถุสิ่งของ เงินทอง ของมีค่า ไม่ได้นำพา ชำระชดใช้ให้คืน ทำเป็นลืม ทำเป็นหลง ไม่ตรงตามสัญญา อีกทั้ง เคยทำประหนึ่งว่า ของนั้นเป็นสมบัติของตน ทำให้มีผลกรรมนำติดตัวมาให้หากินไม่ขึ้น มีหนี้มีสิน ทรัพย์สินสูญหาย ล้มละลาย ถูกคดถูกโกง ถูกหลอกถูกลวง ถูกลัก ถูกขโมย

ต่อเจ้ากรรมนายเวรทุกรูปทุกนาม ที่เคยได้ทำให้ท่านเกิดความทุกข์ความเสียหาย จนเกิดความเจ็บช้ำน้ำจิตน้ำใจ ชนิดที่ไม่อาจให้อภัยอโหสิกรรมให้แก่กันและกันได้ และ ได้ติดตามจองเวร จองกรรม ทำร้าย ทำลายล้าง ให้โทษ ให้ทุกข์ กันมาหลายภพหลาย ชาติ จนมาถึงในปัจจุบันชาตินี้

ต่อ.....(ออกชื่อคนที่เขาทำให้เราทุกข์ใจไม่สบายใจ หรือคนที่เราได้ทำไม่ดีต่อ เขาไว้ และเรื่องที่เราได้ทำไว้ต่อเขา หรือปัญหาระหว่างเขากับเรา ที่กำลังเป็นอยู่เกิดขึ้น อยู่ พูดให้หมด พูดให้ชัดเจน)

ด้วยการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วจากอำนาจของกิเลสตัณหา ราคะ โทสะ โมหะ โลภะ ที่มาสิงจิต พาให้คิดผิด หลงผิด พูดผิด ทำผิด ทั้งที่เจตนาก็ตาม และมิได้เจตนา ก็ตาม ทั้งที่รู้เท่าถึงการณ์ก็ตาม และไม่รู้เท่าถึงการณ์ก็ตาม นับตั้งแต่กาลก่อนในอดีตชาติ ที่ผ่านมา จนถึง ณ วันนี้

ลูก....(ชื่อ)....นี้ ขอกราบนอบน้อมขอขมาลาโทษต่อบาปเวรบาปกรรมทั้งหลาย ทั้งปวงเหล่านั้น ขออย่าได้มีเวรมีกรรมต่อลูกอีกเลย จงได้เมตตาอโหสิกรรมให้อภัย แก่ลูกนี้ด้วยเถิดฯ

(ตั้งใจกราบแบบนอบน้อมยอมรับผิด สำนึกผิด ๑ ครั้ง)

สาธุ สาธุ อันว่าบาปทางกาย อันว่าบาปทางวาจา อันว่าบาปทางใจ ที่ท่าน ทั้งหลายได้เคยประพฤติผิดล่วงเกินก่อกรรมทำไม่ดีไว้ อันเป็นการกระทำที่ผิดศีล ผิดธรรม ผิดระเบียบ ผิดวินัย ของผู้มีบุญ

ต่อลูก.....(ชื่อเราผู้สวด).....นี้ ทุกๆ สิ่ง ทุกๆ ประการ

ด้วยการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วจากอำนาจของกิเลสตัณหา ราคะ โทสะ โมหะ โลภะ ที่มาสิงจิต พาให้คิดผิด หลงผิด พูดผิด ทำผิด ทั้งที่เจตนาก็ตาม และมิได้เจตนา

ก็ตาม ทั้งที่รู้เท่าถึงการณ์ก็ตาม และไม่รู้เท่าถึงการณ์ก็ตาม นับตั้งแต่กาลก่อนในอดีตชาติที่ผ่านมา จนถึง ณ วันนี้

ลูก....(ชื่อ)....นี้ ขอกราบนอบน้อมยกโทษอโหสิกรรมให้อภัย ด้วยดวงจิตดวงใจ หมดจิตหมดใจ ในบาปเวร ในบาปกรรมทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น จะไม่ขอมีเวร จะไม่ขอมีกรรม จะเลิกจองเวรเลิกจองกรรมต่อท่านทั้งหลาย นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ขอให้ท่านจงได้สบายจิตสบายใจ น้อมรับการอโหสิกรรมให้อภัยจากลูกนี้ด้วยเถิด

(ตั้งใจกราบแบบนอบน้อมยกโทษอโหสิกรรม ๑ ครั้ง)

สาธุ สาธุ ณ บัดนี้ ลูก....(ชื่อ).....นี้ ได้สำนึกตรึกเห็นชัดในความผิดพลาด ความบกพร่อง ความมัวหมอง ความเศร้าหมอง ในบาปกรรมอันใหญ่หลวงทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้นของลูกดีแล้ว อย่างหมดจิตหมดใจ ได้เห็นถึงโทษทุกข์เวรภัยที่จะได้นำติดตัวลูกไป ในอีกหลายภพหลายชาติ และจะให้ผลอย่างอุบาทว์ อย่างร้ายกาจ อย่างเผ็ดร้อน อย่างสาหัสสากรรจ์ อย่างไม่มีวันสิ้นสุด อย่างไม่มีวันเลิกรา ทั้งยังเป็นเหตุให้เกิดวิปฏิสารเดือดเนื้อร้อนใจ พบกับความฉิบหาย ความอับโชค เกิดโรคร้าย กินไม่ได้นอนไม่หลับ ผิดหวัง สูญเสีย เสียใจ ย่อยยับ อับปาง ในทุกๆ ที่ ในทุกๆ ทาง ไม่ได้สร้างความสุข ความเจริญ ความเป็นมงคลให้แก่ลูกเลยแม้แต่น้อย ล้วนแต่จะเป็นเหตุก่อกรรมนำวิบากร้าย เคราะห์ร้าย นำเวร นำภัย นำเสนียดจัญไร นำโทษ นำทุกข์โทมนัส ทำให้เกิดความติดขัด ความขัดข้อง ความเศร้าหมอง ความวุ่นวาย บังเกิดขึ้นแก่ลูก และธุรกิจการงาน ครอบครัววงศ์ตระกูล บรรพบุรุษ บุตรธิดา ญาติกา และมิตรสหาย อย่างไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไม่ต้องสงสัย

ณ บัดนี้ ลูก....(ชื่อ)....นี้ ได้เข้าใจดีแล้ว เห็นแจ้งดีแล้วในวิถีแห่งบาปกรรม ในประกาศิตแห่งบาปกรรม ในวิบากแห่งบาปกรรม ที่ตนได้ทำแล้ว ผิดพลาดแล้ว ประมาทแล้ว

ลูกขอก้มกราบนอบน้อมสุดเศียรเกล้า ขอขมาลาโทษต่อบาปน้อยบาปใหญ่ ต่อความผิดน้อย ความผิดใหญ่ ที่เคยก่อกรรมทำไม่ดีไว้ ในอดีตชาติที่ผ่านมา และทั้งในปัจจุบันชาตินี้ ทุกสิ่งทุกประการ

ขอท่านทั้งหลายจงได้โปรดเมตตายกโทษให้อภัย อโหสิกรรม อโหสิกรรม อโหสิกรรม เพื่อน้อมนำความบริสุทธิ์สะอาดหมดจด มามอบให้แก่ลูก....(ชื่อ)....นี้ด้วยเถิด

เพื่อให้ชีวิตของลูก....(ชื่อ)....นี้ ได้บังเกิดเป็นชีวิตใหม่ที่มีแต่ความบริสุทธิ์ ทั้งทางกาย ทั้งทางวาจา ทั้งทางใจ ไม่ให้มีบาปทางกาย ไม่ให้มีบาปทางวาจา ไม่ให้มีบาปทางใจ ติดตัวไปในภพภายภาคหน้า ไม่ให้มีความประมาท เหมือนดังเช่นแต่ก่อนมา

เพื่อให้ลูก..(ชื่อ)..นี้ ได้พบแต่ความสุข ความเจริญ ความสำเร็จ ความสมหวัง ความร่ำรวย หมดหนี้ หมดสิน หมดเคราะห์ หมดกรรม หมดเวร หมดภัย โรคร้ายหายพลัน เจริญวันเจริญคืน ดีวันดีคืนชื่นใจเบิกบาน ให้มีแต่ความเป็นมงคล มหามงคลที่เป็นเลิศ ที่เป็นหนึ่ง ที่สูงสุดไปตลอดชีวิต ไปจนทุกภพทุกชาติแก่ลูกนี้ด้วยเถิด

เพื่อลูก....(ชื่อ)....นี้ จะได้มีสวรรค์ มีมรรค มีผล มีพระนิพพาน เป็นที่ไปในเบื้องหน้า และจะได้เป็นผู้มีบุญ มีวาสนา มีบารมีที่จะช่วยชี้ ช่วยนำพาให้สัตว์โลกทั้งหลายให้ได้พบความสุข ให้พ้นจากความทุกข์ พ้นจากกรรม พ้นจากเวร พ้นจากภัย จนตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน ด้วยเถิด ฯ

(ตั้งใจกราบแบบนอบน้อมยอมรับผิด สำนึกผิด ๓ ครั้ง)

บทสวดขอขมานี้ เป็นบทสวดเพื่อขอขมาลาโทษต่อทุกๆ สรรพสิ่ง ที่เราได้เคยล่วงเกินทำผิดไว้ และยังเป็นบทอโหสิกรรมให้ทุกสรรพสิ่ง ที่เคยทำผิดล่วงเกินต่อเราด้วย

เมื่อบุคคลใด ได้สวดได้สาธยายอยู่เนืองนิตย์ จะทำให้บุคคลนั้น ได้รับบุญ รับกุศลเกิดขึ้นแก่บุคคลนั้นอย่างมหาศาล อย่างฉับพลันทันกาล ทันเวลา ทันตา ทันใจ อย่างไม่มีประมาณ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

เพราะฉะนั้น จึงขอให้ตั้งใจสวดให้ได้ทุกวัน พยายามอย่าให้ขาด เมื่อสวดไปๆ พลังความศักดิ์สิทธิ์ก็จะค่อยๆ เกิดขึ้นเรื่อยๆ ให้แก่เรา เหมือนเราออกกำลังกาย ก็ต้องออกบ่อยๆ ร่างกายก็จะแข็งแรงขึ้นเองโดยอัตโนมัติ การสวดมนต์ก็เหมือนกัน สวดไปๆ ก็จะทำให้พลังความศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้น ตัวเราจะรู้ได้เอง "ความศักดิ์สิทธิ์ เป็นเรื่องที่รู้ได้เฉพาะตน เฉพาะผู้ปฏิบัติเท่านั้น" ขอเพียงให้มีความศรัทธา ความเชื่อ ความเลื่อมใสอย่างแท้จริง และมีปัญญาตามคิดตามพิจารณา ก็จะเกิดเป็นมรรค เกิดเป็นผลอย่างแน่นอนโดยไม่ต้องสงสัย

คำอธิษฐานจิต

ขออภิมหาพรชัยจากพลังบุญ

พุทโธ สาธุ ธัมโม สาธุ สังโฆ สาธุ
สาธุ สาธุ สาธุ

ลูก....(ชื่อ)....นี้ ขอก้มกราบนอบน้อมตั้งจิตอธิษฐานขออภิมหาพรชัยอันเลิศ อันประเสริฐ ที่เป็นเลิศที่เป็นหนึ่ง อันบังเกิดขึ้นแล้ว จากพลังของบุญบารมี คุณงามความดี ความกตัญญูกตเวทีที่ลูกนี้มีแล้วต่อพระศรีรัตนตรัย ต่อพระพุทธศาสนา ต่อผู้มีพระคุณ ต่อนักบวชนักบุญ ต่อพุทธสถาน ธรรมสถาน แดนบุญแดนธรรมทั้งหลาย และพลังบุญที่เกิดขึ้นแล้ว จากการให้มหาทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา ที่ลูกนี้ได้บำเพ็ญอบรมสั่งสมมานับประมาณมิได้ ตั้งแต่อดีตชาติ ที่ผ่านพ้นมา จนมาถึง ณ ปัจจุบันชาตินี้ ด้วยกาย วาจา ใจ ที่เลื่อมใสศรัทธา เคารพบูชาเทิดทูน และเชื่อมั่นอย่างแท้จริง อย่างบริสุทธิ์ยิ่ง อย่างดีงามยิ่ง งดงามแล้ว ทุกๆ บ่อบุญ ทุกๆ บ่อธรรม ทุกๆ ประการ

และบุญใหญ่ มหากุศลใหญ่ที่ลูกนี้ได้น้อมจิตน้อมใจตั้งจิตตั้งใจสวดมนต์ขอขมา แผ่มหาเมตตามงคลชัยมาแล้วนี้

และบุญใหญ่ มหากุศลใหญ่ที่ลูกนี้ได้น้อมจิตน้อมใจตั้งจิต ตั้งใจทำแล้วในวันนี้ คือ (ออกชื่อบุญที่ได้ทำแล้วทุกๆ บ่อบุญ)....

ขอเดชานุภาพแห่งพลังบุญอันบริสุทธิ์วิเศษศักดิ์สิทธิ์เลิศโลกนี้ จงบังเกิดฤทธิ์ บังเกิดผล สัมฤทธิ์ผล สำเร็จผล อำนวยผล ดลบันดาลประทานอภิมหาพรชัย ให้เป็นหนึ่งตลอดกาล อย่างปาฏิหาริย์ เป็นอัศจรรย์ โดยฉับพลัน ทันกาล ทันเวลา ทันตา ทันใจ ณ บัดนี้ เดี๋ยวนี้ เวลานี้ อย่ารอช้า ให้แก่ ลูก..(ชื่อ)..นี้ และครอบครัว วงศ์ตระกูล บรรพบุรุษ บุตรธิดา ธุรกิจการงาน ญาติมิตร ผู้มีพระคุณ เจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่มารร้ายทั้งหลายทั้งปวงด้วยเถิด

ขอให้ลูก....(ชื่อ)....นี้ จงมีดวงจิตดวงใจที่ห่างไกล และเบาบาง จางหาย มลาย สูญ สิ้นสูญ ดับสูญ จากกิเลสร้าย ตัณหาโหด คือ ราคะ โทสะ โมหะ โลภะ ด้วยเดชด้วยอานุภาพแห่งบุญนี้ด้วยเถิด ฯ

อันว่ามหาสติ มหาปัญญา มหาศรัทธา มหากตัญญู มหาเมตตาที่สูงสุด เลิศที่สุด ประเสริฐสุด จงบังเกิดมีในขันธสันดาน ของลูก....(ชื่อ)....นี้ ทุกภพทุกชาติ ด้วยเดชด้วยอานุภาพแห่งบุญนี้ด้วยเถิด ฯ

อันว่าหนี้เวรหนี้กรรม บาปเวรบาปกรรม ที่ลูกได้เคยก่อกรรมทำไว้ ขอเดชานุภาพแห่งบุญนี้ จงช่วยชำระให้หมดไป สูญไป สิ้นไป ด้วยเถิด ฯ

อันว่าเคราะห์เข็ญ เวรภัย เสนียดจัญไร โรคร้าย ปัญหาร้าย อุปสรรคร้ายทั้งหลายทั้งปวง เคราะห์ยืน เคราะห์เดิน เคราะห์นั่ง เคราะห์นอน เคราะห์กลางวัน เคราะห์กลางคืน เคราะห์เดือน เคราะห์ปี ขออย่าได้มีมาแผ้วพาน จงอันตรธานหายไป สูญไป สิ้นไป จากเส้นทางชีวิตของลูก และครอบครัว วงศ์ตระกูล บรรพบุรุษ บุตรธิดา ธุรกิจการงาน ญาติมิตร ผู้มีพระคุณ เจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่มารร้ายทั้งหลายทั้งปวง ด้วยเดชด้วยอานุภาพแห่งบุญนี้ ด้วยเถิด ฯ

อันว่ามหาโชค มหาลาภทั้งหลาย ความสุขทั้งหลาย ความสำเร็จทั้งหลาย ความเจริญทั้งหลาย ความดีงามทั้งหลาย คุณธรรมทั้งหลาย แก้วแหวนเงินทองของมีค่ามีคุณทั้งหลาย อริยทรัพย์มหาสมบัติทั้งหลาย ที่มีอยู่ในทิศทั้งสี่ ทิศทั้งแปด ที่มีอยู่ทั่วโลก ทั่วจักรวาล ที่มีอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน แผ่นน้ำ แผ่นฟ้า จงไหลมาเทมา จงไหลมาเทมา จงไหลมาเทมา อย่าให้ขาดสาย ให้มีแต่ได้ ให้มีแต่ดี ตลอดวันตลอดคืน ชั่วกัปชั่วกัลป์ ชั่วลูกชั่วหลาน อย่าให้มีวันร้างลา ให้แก่ลูก และครอบครัว วงศ์ตระกูล บรรพบุรุษ บุตรธิดา ญาติกา มิตรสหาย ผู้มีพระคุณ ธุรกิจการงาน เจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่มารร้ายทั้งหลายทั้งปวง ด้วยเดชด้วยอานุภาพแห่งบุญนี้ด้วยเถิด ฯ

อันว่าความติดขัด ขัดข้อง ความเศร้าหมอง หม่นหมอง วุ่นวาย สับสน หนักอก หนักใจ เสียอกเสียใจ จงอย่าได้มี จงอย่าได้พบ จงอย่าได้เห็น จงอย่าได้ยิน จงอย่าได้รับรู้ ขอให้ได้เป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี มีเงินมีทองเหลือกินเหลือใช้ ปราศจากหนี้สิน ให้เป็นคนใจบุญ ใจศีล ใจธรรม ใจงาม ได้ค้ำได้คูณ ครอบครัววงศ์ตระกูล พระพุทธศาสนา ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณ ลูกหลาน ญาติมิตร ให้เป็นคนรู้จักคิด ให้รู้จักทำ ให้รู้จักบาป ให้รู้จักบุญ ให้รู้จักคุณ ให้รู้จักโทษ ให้รู้จักประโยชน์น้อยใหญ่ ให้มีหลักมีฐาน มีการศึกษาทั้งทางโลกทางธรรม ให้มีบริวารญาติมิตร ครอบครัว หัวหน้า ที่ค้ำคูณดีเลิศ ให้มีธุรกิจการงานที่มั่นคงเป็นหนึ่ง เจริญรุ่งเรืองเป็นหนึ่ง ตลอดกาล ด้วยเดชด้วยอานุภาพแห่งบุญนี้ด้วยเถิด ฯ

อันว่าความชั่วที่เป็นบาปเป็นกรรม นำโทษนำทุกข์มาให้ ขอเดชานุภาพแห่งบุญนี้ จงช่วยให้ผ่านพ้นไปแต่โดยดี อย่าให้มีดวงจิตดวงใจ ที่ไหลหลง หลงไหล ให้ตั้งมั่นแต่ในศีลในธรรม ในมหาทานการกุศลภาวนาเป็นนิตย์ ให้มีดวงจิตดวงตาเห็นธรรมได้อย่างง่ายดาย เลิศล้ำ เป็นอมตะ ชนะมารได้ทั่วโลก ทั่วจักรวาล คนพาลสันดานชั่ว เป็นมิจฉาทิฏฐิขออย่าได้พบได้เจอ ขอให้ได้พบแต่บัณฑิต มหาบัณฑิต ผู้มีบุญ มีธรรมประจำจิตประจำใจด้วยเถิด ฯ

หากแม้ว่า ในปัจจุบันชาตินี้ หรือชาติไหนๆ ยังไม่ได้บรรลุธรรมาภิสมัย เป็นพระอริยบุคคลแล้วไซร้ ขอให้ได้เกิดทันศาสนาพระศรีอริยเมตไตรย ให้ได้ฟังธรรมเฉพาะพระพักตร์ ทำลายหักกองกิเลส เป็นสมุจเฉทปหาน สำเร็จมรรคผลนิพพาน ในยุคนั้นศาสนานั้น ด้วยเดชด้วยอานุภาพแห่งบุญนี้ด้วยเถิดฯ

อันว่าความปรารถนาที่ลูกได้ปรารถนาไว้ดีแล้วว่า.... (ให้ออกชื่อในสิ่งที่เราปรารถนาไว้).... หากความปรารถนาทั้งหลายทั้งปวงนี้ ไม่ผิดศีล ไม่ผิดธรรม ไม่เป็นบาปเป็นกรรม ก่อให้เกิดประโยชน์สุข ให้แก่ลูกอย่างแท้จริงแล้วไซร้ ขอเดชานุภาพแห่งบุญนี้ช่วยชี้ ช่วยพา ช่วยนำ ช่วยทำให้พบความสำเร็จได้โดยง่าย ได้โดยเร็วด้วยเถิด ฯ

อันว่าอุปสรรคร้าย และปัญหาร้าย ความทุกข์ใจ ความหนักอกหนักใจทั้งหลายทั้งปวง อันเกิดจากบาปกรรมที่เคยได้ทำไว้คือ..... (ให้ออกชื่ออุปสรรค และปัญหานั้นๆ) .... ขอเดชานุภาพแห่งบุญนี้ จงช่วยอำนวยอวยชัยให้ผ่านพ้นไป ให้คลี่คลายไป ให้กลับร้ายกลายเป็นดี ขออย่าให้มีความหวั่นไหว ให้มีจิตใจที่มั่นคง ขอให้มีมหาสติ มหาปัญญาแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้โดยง่าย ได้โดยเร็วด้วยเถิด ฯ

สาธุ สาธุ ขอคำนอบน้อมอธิษฐานจิตขออภิมหาพรชัยนี้ที่ ลูก.... (ชื่อ)....นี้ ได้กล่าวมาแล้วทุกๆ สิ่งทุกๆ ประการ หากไม่เป็นการเหลือวิสัยของพลังบุญเขต พลังบุญฤทธิ์ที่ลูกมีอยู่แล้วไซร้ ขอความปรารถนานั้นๆ จงพลันเป็นผลสำเร็จ จงพลันเป็นผลสำเร็จ จงพลันเป็นผลสำเร็จ จงพลันเป็นผลสำเร็จ โดยฉับพลัน ทันกาล ทันเวลา ทันตา ทันใจ ณ บัดเดี๋ยวนี้ ให้แก่ลูก และครอบครัววงศ์ตระกูล บรรพบุรุษ บุตรธิดา ญาติกา มิตรสหาย ผู้มีพระคุณ ธุรกิจการงาน เจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่มารร้ายทั้งหลายทั้งปวงนี้ ด้วยเดชด้วยอานุภาพแห่งบุญนี้ด้วยเทอญ ฯ

(ก้มกราบนอบน้อมต่อคำอธิษฐานจิต ๓ ครั้ง)
โดยกราบแต่ละครั้งให้ภาวนาว่า

ครั้งแรกให้ว่า พระศรีรัตนตรัยช่วยให้สำเร็จ

ครั้งที่สองให้ว่า พ่อแม่ครูอาจารย์เทวดาช่วยให้สำเร็จ

ครั้งที่สามให้ว่า บุญกุศลทุกๆ บ่อบุญช่วยให้สำเร็จ

จบการสวดมนต์ขอขมาและแผ่มหาเมตตามงคลชัย เพียงเท่านี้

คำขอขมาและอธิษฐานจิต

อธิษฐานหน้าพระพุทธรูป หรือสวดมนต์ก่อนนอนก็ได้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ทะวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต

หากข้าพเจ้า จงใจหรือประมาทพลาดพลั้ง ล่วงเกิน บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ พระพุทธ พระธรรม พระอรหันต์ทุกพระองค์ พระอริยสงฆ์เจ้า ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย รวมถึงผู้มีพระคุณ และท่านเจ้ากรรมนายเวร จะด้วย กาย วาจา ใจ ก็ดี ขอได้โปรดอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าด้วย หากข้าพเจ้ามีเจ้าของในตัวติดมา ขออนุญาตมีคู่มีครอบครัวได้เหมือนคนปกติทั่วไป ขอถอนคำอธิษฐาน คำสาบานที่จะติดตามคู่ในอดีต ขอให้ต่างฝ่ายต่างเป็นอิสระต่อกัน

ข้าพเจ้าจะประพฤติตนในทางที่ถูก ที่ชอบ ที่ควร ขอบุญบารมี ในอดีตกาลที่ผ่านมา จนถึงปัจจุบัน จงส่งผลให้ข้าพเจ้าและครอบครัว ตลอดจนบริวารที่เกี่ยวข้อง จงเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ลาภ ยศ สุข สรรเสริญ สติปัญญา ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ อุปสรรคใดๆ โรคภัยใดๆ ขอให้มลายสิ้นไป ขอให้ข้าพเจ้ามีความสว่างทั้งทางโลกทาง ธรรม ตั้งแต่บัดนี้ตราบเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

หากมีผู้ใดเคยสร้างเวรสร้างกรรมกับข้าพเจ้า ไม่ว่าจะชาติใดภพใดก็ตาม ข้าพเจ้ายินดีอโหสิกรรมให้ ขอถอนความพยาบาท ความอาฆาต และคำสาปแช่งในทุก ชาติทุกภพ ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากคำสาปแช่งของปวงชน ของเจ้ากรรมนายเวร ขอให้พ้น นรกภูมิ พบแสงสว่างทั้งทางโลกทางธรรมเทอญ

บทปลงสังขาร (มนุษย์เราเอ๋ย)

มนุษย์เราเอ๋ย เกิดมาทำไม นิพพานมีสุข
อยู่ไยมิไป ตัณหาหน่วงหนัก หน่วงชักหน่วงไว้
ฉันไปมิได้ ตัณหาผูกพัน ห่วงนั้นพันผูก
ห่วงลูกห่วงหลาน ห่วงทรัพย์สินศฤงคาร จงสละเสียเถิด
จะได้ไปนิพพาน ข้ามพ้นภพสาม ยามหนุ่มสาวน้อย
หน้าตาแช่มช้อย งามแล้วทุกประการ แก่เฒ่าหนังยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น เอ็นใหญ่เก้าร้อย เอ็นน้อยเก้าพัน
มันมาทำเข็ญใจ ให้ร้อนให้เย็น เมื่อยขบทั้งตัว
ขนคิ้วก็ขาว นัยน์ตาก็มัว เส้นผมบนหัว
ดำแล้วกลับหงอก หน้าตาเว้าวอก ดูหน้าบัดสี
จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย เหมือนดอกไม้โรย
ไม่มีเกสร จะเข้าที่นอน พึงสอนภาวนา
พระอนิจจา พระอนัตตา เราท่านเกิดมา
รังแต่จะตาย ผู้ดีเข็ญใจ ก็ตายเหมือนกัน
เงินทองทั้งนั้น มิติดตัวเรา ตายไปเป็นผี

ลูกเมียผัวรัก	เขาชักหน้าหนี	เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง	หมู่ญาติพี่น้อง	เขาหามเอาไป
เขาวางลงไว้	เขานั่งร้องไห้	แล้วกลับคืนมา
อยู่แต่ผู้เดียว	ป่าไม้ชายเขียว	เหลียวไม่เห็นใคร
เห็นแต่ฝูงแร้ง	เห็นแต่ฝูงกา	เห็นแต่ฝูงหมา
ยื้อแย่งกันกิน	ดูน่าสมเพช	กระดูกกูเอ๋ย
เรี่ยรายแผ่นดิน	แร้งกาหมากิน	เอาเป็นอาหาร
เที่ยงคืนสงัด	ตื่นขึ้นมินาน	ไม่เห็นลูกหลาน
พี่น้องเผ่าพันธุ์	เห็นแต่นกเค้า	จับเจ่าเรียงกัน
เห็นแต่นกแสก	ร้องแรกแหกขวัญ	เห็นแต่ฝูงผี
ร้องไห้หากัน	มนุษย์เราเอ๋ย	อย่าหลงกันเลย
ไม่มีแก่นสาร	อุตส่าห์ทำบุญ	ค้ำจุนเอาไว้
จะได้ไปสวรรค์	จะได้ทันพระพุทธเจ้า	จะได้เข้านิพพาน

(อะหัง วันทามิ สัพพะโส อะหัง วันทามิ นิพพานะปัจจะโย โหตุ)

เกิดมาตัวเปล่า ตายไปตัวเปล่า
มีบุญกับบาปที่ติดตัวไปได้เท่านั้น
แม้ทองเลี่ยมฟันก็นำไปไม่ได้

จิตใดรู้ทันและบริสุทธิ์	จิตนั้นหลุดพ้น
จิตใดไม่ยึด	จิตนั้นไม่ทุกข์
จิตใดยึด	จิตนั้นทุกข์

ธรรมแท้มีไม่มาก แค่รู้แล้วไม่ทุกข์ (ทางใจ) เท่านั้นเอง

คาถาศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ

คาถากันโรคภัยไข้เจ็บ

สักกัต๊วา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เม ฯ
สักกัต๊วา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุ เม ฯ
สักกัต๊วา สังฆะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เม ฯ

ผู้ใดหมั่นสวดพระคาถานี้ จะระงับโรคภัยไข้เจ็บ ทั้งอายุก็จะยืนยาว ให้เสกยากินแก้โรคก็ได้ และถ้าหากผู้ใดสวดเจริญอยู่เป็นนิจ นอกจากจะปราศจากโรคภัยไข้เจ็บรบกวนแล้ว ยังแคล้วคลาดจากภัยต่างๆ อีกด้วย

คาถายันทุน

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

คาถาบทนี้ ใช้สวดป้องกันอันตรายต่างๆ แม้เกิดฝันไม่ดี เกิดสังหรณ์ใจไปในทางไม่ดี ก็ให้สวดคาถาบทนี้จะกลับให้เกิดเป็นความดีขึ้น ทำเป็นน้ำมนต์อาบก็ได้

คำอาราธนาพระสีวลี

สีวะลี จะ มหาเถโร เทวะตานะระปูชิโต โสระโห ปัจจะยาทิมหิ สีวะลี จะ มหาเถโร ยักขา เทวาภิปูชิโต โสระโห ปัจจะยาทิมหิ อะหัง วันทามิ ตัง สะทา สีวะลี เถรัสสะ เอตัง คุณัง สวัสดิลาภัง ภะวันตุ เม ฯ

คาถาบูชาพระสังกัจจายน์

อิมินา สักกาเรนะ สาวะกะสังโฆ กัจจายะนะเถโร มะหาเตชะ วันโต พุทธะ โภคาวะโห ปาริมิตาโร อิทธิฤทธิ ติตะ มะณะตัง สะระณัง คัจฉามิ

คาถาเงินล้าน

นาสังสิโม พรหมา จะ มะหาเทวา
สัพเพ ยักขา ปะลายันติ
(คาถาปัดอุปสรรค)

พรหมา จะ มะหาเทวา อะภิลาภา ภะวันตุ เม
(คาถาเงินแสน)

มะหาปุญโญ มะหาลาโภ ภะวันตุ เม
(คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตพาหุหะติ
(คาถาเงินล้าน)

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานี มามะ พุทธัสสะ สวาโหม (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจฉามิ
(คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤา ๆ
(บูชา ๙ จบ)

คาถาพระธรรมไตรสรณคมน์

ของ หลวงปู่จันทา ถาวโร

อิติปิโสวิเสเสอิ อิเสเสพุทธะนาเมอิ
อิเมนาพุทธะตังโสอิ อิโสตังพุทธะปิติอิ
ตะโจ พระพุทธเจ้า ขอจงมาเป็นหนัง
มังสัง พระธัมมเจ้า ขอจงมาเป็นเนื้อ
อัฏฐิ พระสังฆเจ้า ขอจงมาเป็นกระดูก

ตรีเพชร คงคง อิส์วาหะ ส์วาสุ ส์วาอิ พุทธะปิติอิ นะมะอะอุมิ นะมะพะทะ นะโมพุทธายะ พุทโธกั้ง ธัมโมบัง สังโฆปิด.

คาถานี้ นักปราชญ์ท่านเรียบเรียงขึ้น กลั่นกรองเอาหัวใจพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ มาปลุกเสกกายประสานในหนังเนื้อกระดูก ปิดท้ายด้วยคาถาพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ ป้องกันภยันตรายรอบด้าน เป็นอนันตคุณ ทั้งคุณไสยทำมาไม่เข้า และภูตผีปีศาจไม่อาจกล้ำกรายเบียดเบียน ภาวนาเป็นประจำทุกวัน อบายไม่ได้ไป ไฟนรกไม่ได้ไหม้ แตกกายทำลายขันธ์แล้ว มีสุคติโลกสวรรค์เป็นที่ไปเบื้องหน้า ตราบเท่าเข้าพระนิพพาน เสกใส่น้ำใช้ล้างหน้าดื่มกิน ๓ แก้วทุกเช้าค่ำ ป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ มีอายุมั่นขวัญยืน

คาถาตับปาฏิโมกข์

ของ หลวงปู่ขาว อนาลโย

อายะตัญ วิตถะตัญ อัปปิตัญ สุวิตัญ สุปะวายิตัญ สุวิเลกขิตัญ สุวิตัจฉิตัญ อัปเปวะนามะมะ

หลวงปู่ขาวบอกว่า ถ้าพระสวดปาฏิโมกข์ถึงบทนี้ ปืนยิงไม่ออก ฟ้าผ่าไม่ลง ใช้ภาวนาเป็นคาถากันปืนดีนักแล.

คาถาพระโมคคัลลาน์แผลงฤทธิ์

ของ หลวงปู่ขาว อนาลโย

อิติปิ โส ภะคะวา พระเจ้าสั่งมา ภะคะวายันติ โมคคัลลายันติ.

คาถานี้หลวงปู่ขาวยกย่องมาก สอนให้ลูกศิษย์ใช้ได้ผลมานักต่อนัก ป้องกันภัยอันตรายได้อย่างดีเยี่ยมทีเดียว ทั้งคุณไสยและภูตผีปีศาจไม่อาจเข้าใกล้ บุกป่าฝ่าดงเผชิญเหตุร้ายคับขัน ภาวนาคาถานี้เป็นแคล้วคลาดปลอดภัย นิยมใช้ภาวนาต่อจากคาถาพระธรรมไตรสรณคมน์ เป็นมหาอนันตคุณสุดยอด

คาถาเมตตามหานิยม

ของ หลวงปู่ขาว อนาลโย

พุทธะเมตตาจิตตัง จิตตังมะมะ พุทธะพุทธานุภาเวนะ
ธัมมะเมตตาจิตตัง จิตตังมะมะ ธัมมะธัมมานุภาเวนะ
สังฆะเมตตาจิตตัง จิตตังมะมะ สังฆะสังฆานุภาเวนะ

คาถานี้เป็นมหาเมตตา มหาเสน่ห์ มหานิยม ภาวนาประจำชีวิต มีเมตตาจิตแก่กล้า เป็นที่นิยมรักใคร่ชื่นชอบของบุคคลทั้งหลาย

คาถาใจป่อง

ของ หลวงปู่ขาว อนาลโย

นะมะอะอุ โมทะลุเข้าถึงปัญญา พุทส่องเห็น ธาคิดได้ ยะในหัวใจ ยังมะมะ.

ตื่นเช้าบริกรรมคาถานี้ เสกน้ำกินและล้างหน้าทุกวัน ช่วยให้ปัญญาไว มีปฏิภาณไหวพริบ เฉลียวฉลาดทันคน คิดอ่านการงานดีเยี่ยม ท่องหนังสือก็จำได้เร็ว.

คาถาพระจูฬปันถก

ระชังหะระโณ ระโชหะระณัง ระชังหะระติ.

พระจุฬปันถกบริกรรมคาถานี้ ได้สำเร็จพระอรหันต์ เป็นผู้เลิศทางด้านมโนมยิทธิ (มีฤทธิ์ทางใจ) เป็นคาถาเรียนหนังสือเก่งและใช้บริกรรมเสกใส่เหล้าหรือหมาก เป่าหรือพ่นงูสวัด ไฟลามทุ่ง ขยุ้มตีนหมี ได้ผลดีนัก

คำถวายทานและคำอาราธนาต่างๆ

คำถวายสังฆทาน (สามัญ)

อิมานิ มะยัง ภันเต, ภัตตานิ, สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัม์หากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งภัตตาหารกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย <u>เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.</u>

(ถ้าประสงค์จะว่าคำแปลตามแบบของหลวงปู่จันทา ถาวโร ตรงที่ขีดเส้นใต้ ให้ยกไว้เสีย แล้วว่าดังนี้)

เพื่อให้เป็นประโยชน์ และความสุขความเจริญ แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ในกาลทุกเมื่อ และญาติทั้งหลายด้วย มี...(ออกชื่อ)...บิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย สามีภรรยา บุตรา บุตรี ญาติมิตรสหาย สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้ากรรมนายเวร เทพเจ้าเหล่าเทวา ที่ละโลกนี้ไปแล้วก็ดี ที่ยังอยู่ก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลายเหล่านั้นที่ได้ออกชื่อเสียงเรียงนามมาแล้วนี้ จงได้รับซึ่งกุศลผลบุญ ที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้น้อมถวายทานแด่พระสงฆ์ในวันนี้ เมื่อตก

ทุกข์ ขอจงพ้นจากทุกข์ เมื่อได้รับสุข ขอจงเป็นสุขยิ่งๆ ขึ้นไป ขอจงให้สิ้นไป ซึ่งอาสะวะขัย แห่งเครื่องดองสันดาน นิพพานะปัจจะโย โหตุ, ทานัง เทติ, สีลัง เทติ, ภาวะนานัง เทติ. ขอจงให้สิ้นไป ซึ่งทุกข์ทั้งหลายทั้งปวง เทอญ.

คำถวายสังฆทาน (อุทิศ)

อิมานิ มะยัง ภันเต, ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัม์หากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ญาตะกานัง, กาละกะตานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย และแก่ญาติทั้งหลาย มีมารดา บิดาเป็นต้น ผู้ทำกาละล่วงลับไปแล้วด้วย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายผ้าป่าบังสุกุลจีวร

อิมานิ มะยัง ภันเต, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสีละวันตัสสะ โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสีละวันโต, อิมานิ, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัม์หากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้ทรงศีลผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่ท่านผู้ทรงศีล ขอท่านผู้ทรงศีลจงรับ ซึ่งผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

หมายเหตุ : คำว่า "บังสุกุลจีวร" นั้น ตามพระพุทธประสงค์เดิมหมายเอา ผ้าห่อศพที่ทิ้งไว้ตามป่าช้า หรือผ้าที่ทิ้งไว้ตามกองขยะ หรือในที่รกชัฏ ไม่มีเจ้าของ พระชักผ้าบังสุกุลนั้นมาชำระให้หมดมลทิน นำไปตัด เย็บ ย้อม สำเร็จเป็นไตรจีวร แล้วนุ่งห่ม ผ้าอย่างนี้ พระพุทธองค์ทรงยกย่องว่าเป็น ผ้ามหาบังสุกุล และจัดเป็น ๑ ในธุดงควัตร ๑๓ อันเป็นธรรมเครื่องปราบกิเลสอย่างเยี่ยม ในครั้งพุทธกาล มีพระมหากัสสปเถระเจ้าถือทรงผ้ามหาบังสุกุลไว้ได้ตลอดชีวิต นับแต่วันบวช

ครั้นกาลเวลาล่วงมาถึงปัจจุบัน ผ้าบังสุกุลอย่างนั้น กลับกลายเป็นของหายาก หรือภิกษุผู้จะทรงไว้ซึ่งผ้าบังสุกุลอย่างนั้นก็หายากด้วยก็ไม่ทราบได้ แต่จะเป็นอย่างไรก็ตาม ควรยึดหลักเดิมไว้บ้างว่า ผ้าบังสุกุลจีวรนั้น ต้องเป็นผ้าที่ทิ้งไว้ ไม่มีเจ้าของ คือ ไม่นำถวายถึงมือ (จะกลายเป็นคหปติจีวร) ถ้าประสงค์จะกล่าวคำถวายพึงหลีกเลี่ยงคำว่า สังฆัสสะ ถ้าผิดจากหลักเดิมนี้แล้ว ก็ไม่สำเร็จเป็นผ้าบังสุกุลจีวรให้ ตามเจตนาที่ต้องการถวายคงเป็นผ้าบังสุกุลจีวรแต่ชื่อเท่านั้น

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต, วัสสิกะสาฏิกานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, วัสสิกะสาฏิกานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัม์หากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งผ้าอาบน้ำฝนกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้าอาบน้ำฝน กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง ภันเต, สะปะริวารัง, กะฐินะทุสสัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง สะปะริวารัง, กะฐินะทุสสัง, ปะฏิคคัณ๎หาตุ, ปะฏิคคะเหต๎วา จะ, อิมินา ทุสเสนะ, กะฐินัง, อัตถะระตุ, อัม๎หากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้ากฐิน กับทั้งบริวารนี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งผ้ากฐิน กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ก็แลครั้นรับแล้วจงกรานกฐินด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเสนาสนะ กุฏิ วิหาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, เสนาสะนานิ, สะปะริวารานิ, อาคะตานาคะตัสสะ, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, เสนาสะนานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณ๎หาตุ, อัม๎หากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งเสนาสนะกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งเสนาสนะ กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเวจกุฎี (สุขา)

มะยัง ภันเต, อิมัง, วัจจะกุฏิง, อาคะตานาคะตัสสะ, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมัง, วัจจะกุฏิง, ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัม์หากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งเวจกุฎีนี้ แด่พระสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งเวจกุฎีนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายยารักษาโรค

อิมานิ มะยัง ภันเต, เภสัชชานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, เภสัชชานิ, ปะฏิคคัณ์หาตุ, อัม์หากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเภสัชเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งเภสัชเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ

คำอาราธนาธรรม

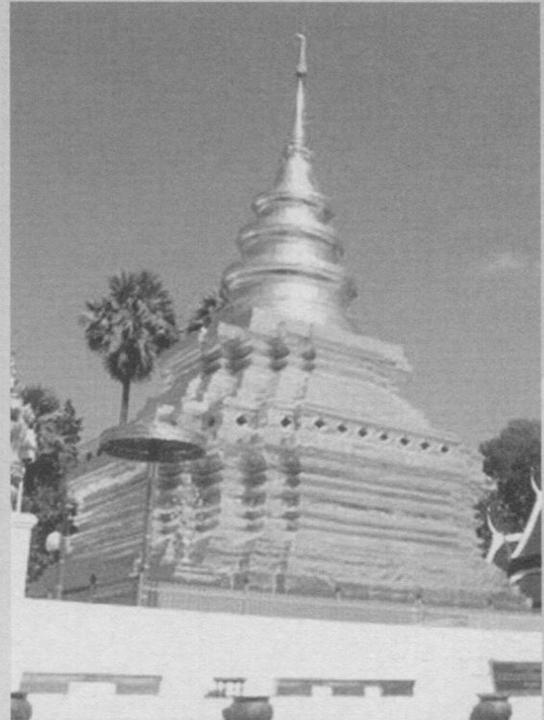
พ๎รัห๎มา จะ โลกาธิปะติ สะหัมปะติ,
กัต๎อัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ,
สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา,
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง,

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พ๎รูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะภะยะวินาสายะ ปะริตตัง พ๎รูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตัง พ๎รูถะ มังคะลัง

ไหว้พระธาตุประจำปีเกิด ๑๒ นักษัตร

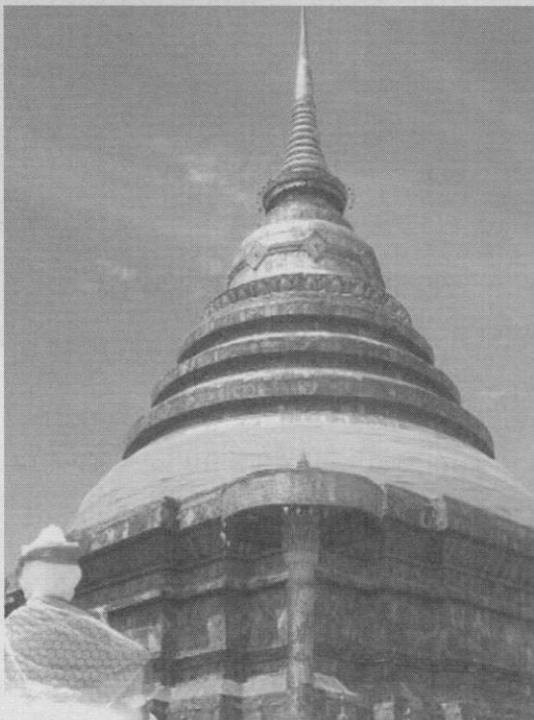
ปีชวด

พระธาตุศรีจอมทอง จ.เชียงใหม่

ประดิษฐานพระทักษิณโมลี เบื้องขวา (กะโหลกขวา) พระธาตุรากขวัญ เบื้องขวา (ไหปลาร้าขวา)

ในวันเพ็ญเดือน ๓ และวันเพ็ญเดือน ๗ เป็นวันประเพณีไหว้พระธาตุศรีจอมทอง

ปีฉลู

พระธาตุลำปางหลวง จ.ลำปาง

ประดิษฐานอัฐิธาตุ พระนลาฏขวา พระธาตุลำคอ

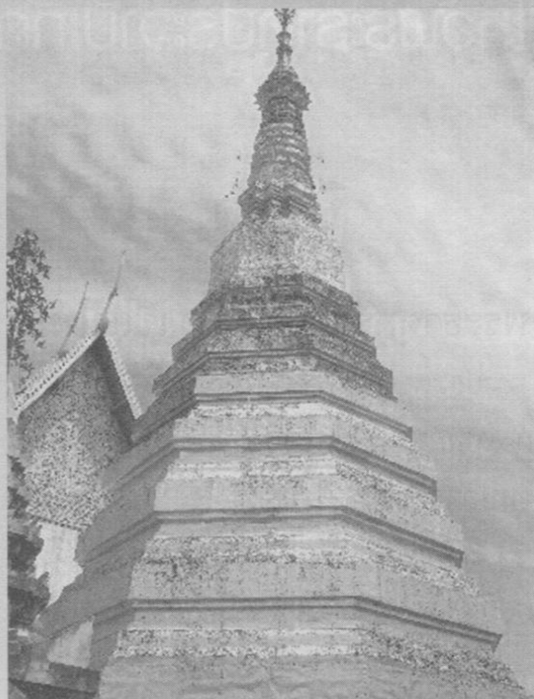
วันที่ ๑๖ เมษายน เป็นวันปากปี จะมีประเพณีสรงน้ำพระธาตุลำปางหลวง จ.ลำปาง

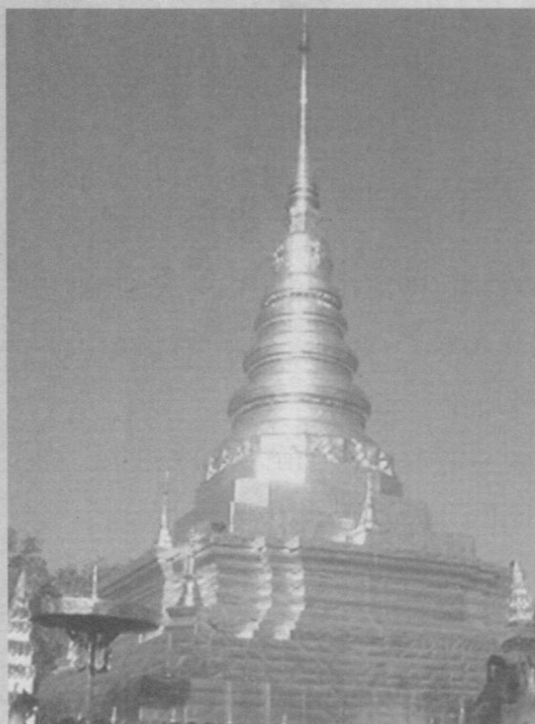
ปีขาล

พระธาตุช่อแฮ จ.แพร่

ประดิษฐานพระเกศาและพระบรมสารีริกธาตุศอกเบื้องซ้าย

ในทุกๆ ปี วันขึ้น ๑๑ ค่ำถึง ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ จะมีประเพณีไหว้พระธาตุช่อแฮ

ปีเถาะ

พระธาตุแช่แห้ง จ.น่าน

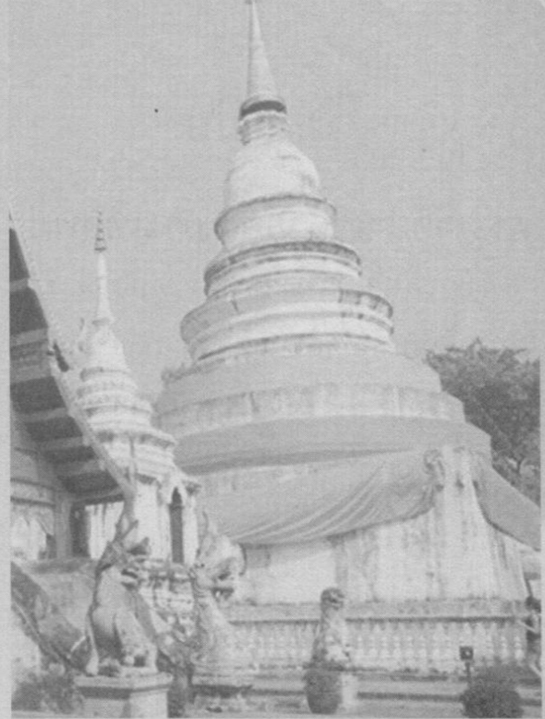
ประดิษฐานพระเกศาธาตุ และพระธาตุมือซ้าย

ในทุกๆ ปี วันเพ็ญเดือน ๔ และเดือนอ้าย จะมีประเพณีไหว้พระธาตุแช่แห้ง

ปีมะโรง

วัดพระสิงห์ จ.เชียงใหม่

ไม่ปรากฏชัดเจน ประดิษฐานพระบรมธาตุส่วนใด แต่ในวิหารลายคำ ประดิษฐานพระพุทธสิหิงค์ พระคู่บ้านคู่เมืองเชียงใหม่

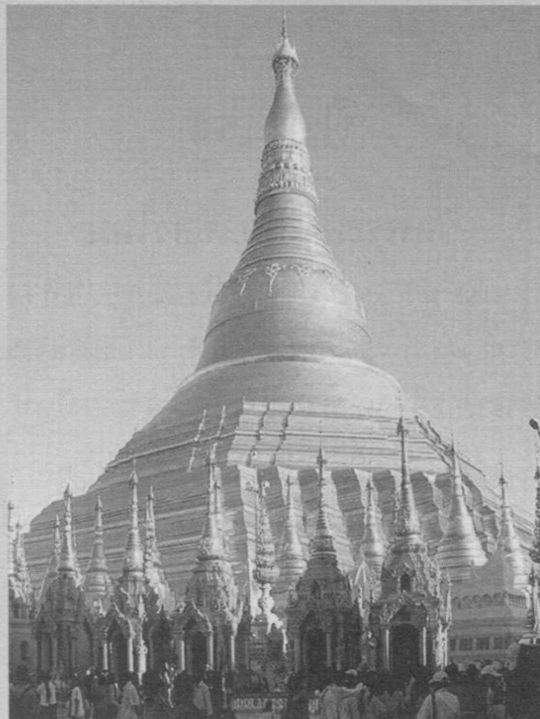

ปีมะเส็ง

พระเจดีย์พุทธคยา ประเทศอินเดีย

ในประเทศไทยให้คนเกิดปีนี้ ไหว้พระธาตุเจ็ดยอด จ.เชียงใหม่

ปีมะเมีย

พระเจดีย์ชเวดากอง ประเทศพม่า

ประดิษฐานพระเกศาธาตุทั้ง ๘ เส้น และเครื่องบริโภคทั้ง ๓ ของพระองค์ คนเกิดปีนี้ในประเทศไทยให้ไหว้วัดชุมพลคีรี จ.ตาก

ปีมะแม

พระธาตุดอยสุเทพ จ.เชียงใหม่

ประดิษฐานพระธาตุส่วนพระเศียรและพระเกศาธาตุ

ทุกวันวิสาขบูชา จะมีประเพณีเดินเท้าขึ้นไปสักการะพระธาตุดอยสุเทพ

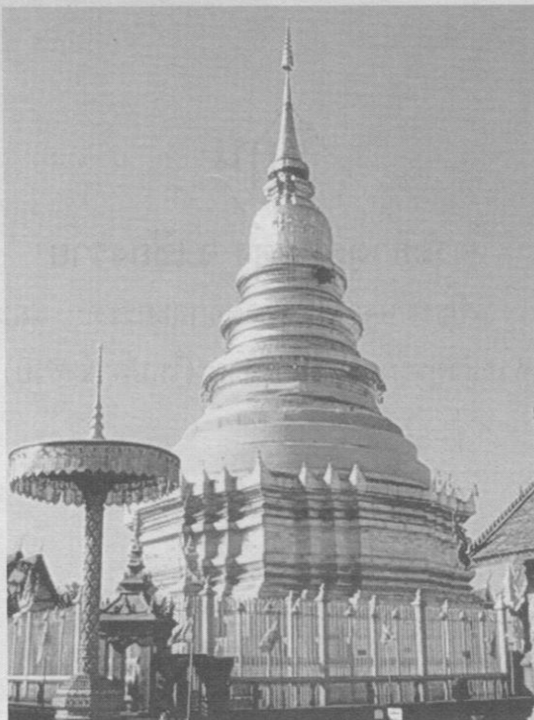
ปีวอก

พระธาตุพนม จ.นครพนม

ประดิษฐานพระอุรังคธาตุ (กระดูกหน้าอก)

ทุกๆ ปี วันขึ้น ๑๒ ค่ำ ถึง แรม ๑ ค่ำ เดือน ๓ จะตรงประเพณีไหว้พระธาตุพนม

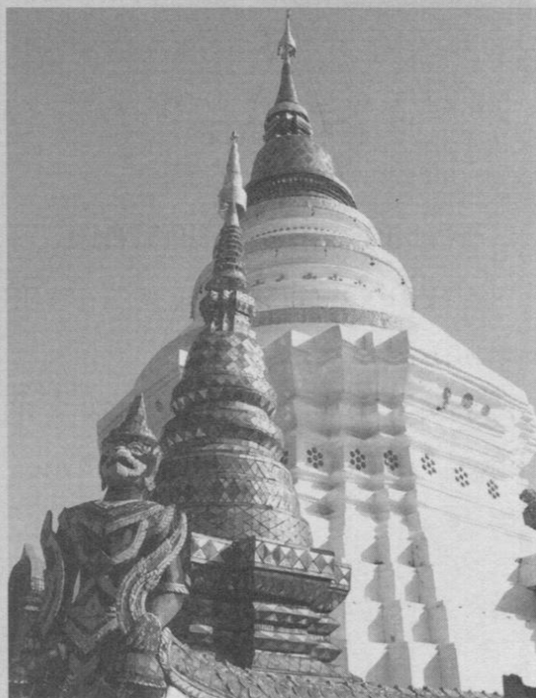

ปีระกา

พระธาตุหริภุญชัย จ.ลำพูน

ประดิษฐานพระธาตุส่วนพระเศียร นิ้วมือซ้าย พระอุรังคธาตุ และพระธาตุย่อยเต็มบาตรหนึ่ง

ในวันขึ้น ๙ ค่ำถึง ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ไทย หรือ ๘ เป็นทางเหนือ (ช่วงวิสาขบูชา) เป็นพระเพณีไหว้พระธาตุหริภุญชัย

ปีจอ

พระเกศแก้วจุฬามณี จ.เชียงใหม่

อยู่บนสวรรค์ ประดิษฐานพระเกศาธาตุ เมื่อครั้งออกผนวช และพระเขี้ยวแก้วในประเทศไทย ไหว้ที่วัดเกตุ จ.เชียงใหม่

ปีกุน

พระธาตุดอยตุง จ.เชียงราย

ประดิษฐานพระธาตุจักละกระดูก และพระธาตุรากขวัญเบื้องซ้าย (ไหปลาร้าซ้าย)

ธรรมะ...ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต

ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ จะแยกจากกันไม่ได้ หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก ต้องอิงอาศัยกันอยู่ฉันใดก็ดี ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ก็อาศัยกันอยู่อย่างนั้น สัทธรรมสามอย่างนี้จะแยกกันไม่ได้เลย

การพิจารณาธรรมให้เห็นเป็นปัจจุบันธรรม อย่าส่งจิตถึงอดีต อนาคต จะเป็นความกังวลฟุ้งซ่านไป เพราะว่าธรรมะทั้งหมดที่พระพุทธองค์ทรงแสดงออกมาจากจิตคือพระทัยที่บริสุทธิ์ทั้งนั้น การดับทุกข์นั้นคือการรู้เท่าทันทุกข์ไม่ยินดียินร้าย

ธรรมของพระตถาคต เมื่อเข้าไปประดิษฐานในจิตสันดานของปุถุชนแล้ว ย่อมกลายเป็นของปลอม (สัทธรรมปฏิรูป) แต่ถ้าเข้าไปประดิษฐานในจิตสันดานของพระอริยเจ้าแล้วไซร้ ย่อมเป็นของบริสุทธิ์แท้จริง และเป็นของไม่ลบเลือนด้วย

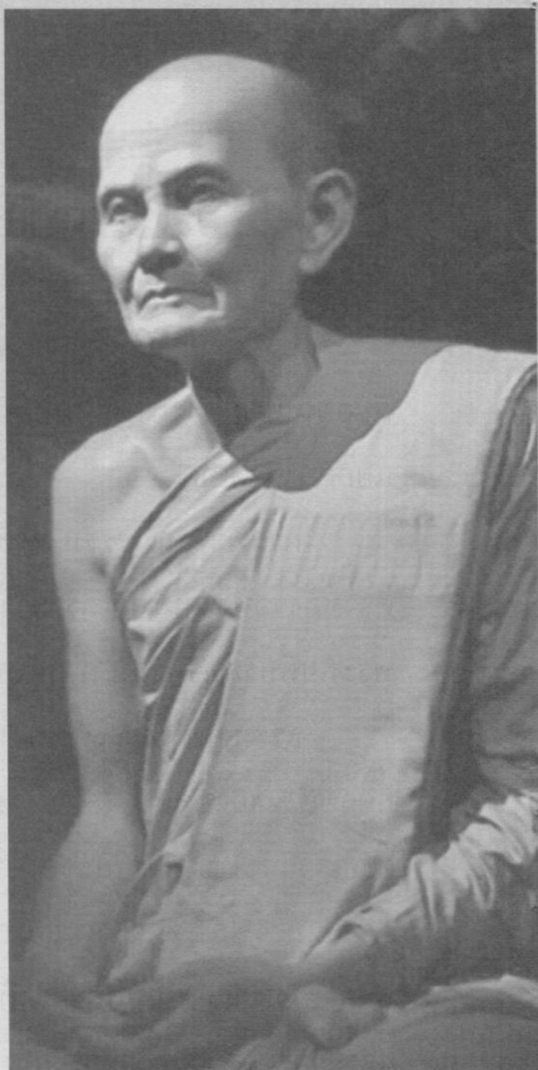
การปฏิบัติตามมรรคแปดนั้น สมาธิมรรคเป็นสำคัญมาก นอกจากนั้นเป็นส่วนปริยาย เมื่อเราปฏิบัติสังเกตด้วยธรรมและอาการของธรรมที่จิตถึงขั้นละเอียดประณีตแล้ว ก็จะเป็น *"สันทิฏฐิกบุคคล"* คือ เป็นผู้รู้ผู้เห็นเสียเอง

การบำรุงรักษาสิ่งใดๆ ในโลก...***การบำรุงรักษาตน คือ ใจ เป็นเยี่ยม*** จุดที่เยี่ยมยอดของโลกคือใจ ควรบำรุงรักษาด้วยดี *ได้ใจแล้วคือได้ธรรม เห็นใจแล้วคือเห็นธรรม รู้ใจแล้วคือรู้ธรรมทั้งมวล ถึงใจตนแล้วคือถึงพระนิพพาน*

การปฏิบัติธรรม...ตามรอยพระไตรปิฎก

ย่อมได้รับผลเฉกเช่นครั้งพุทธกาล

ข้อวัตรปฏิปทาของพระธุดงค์กรรมฐาน สาย พระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต ถ้าเปรียบเทียบกับครั้ง พุทธกาลนั้นมิได้ผิดเพี้ยนกันแต่อย่างใด ท่านได้ดำเนิน ตามรอยพระบาทขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยเฉพาะพระมหากัสสปเถรเจ้า ผู้เลิศทางธุดงคคุณ ๑๓ ข้อ อาทิ ถือผ้าไตรจีวรเป็นวัตร ถือการบิณฑบาต เป็นวัตร ถือการอยู่ป่าเป็นวัตร และปฏิบัติตามวัตร ๑๔ ข้อ อาทิเช่น อาจริยวัตร, อาคันตุกวัตร, เวจกุฎีวัตร เป็นต้น ข้อปฏิบัติเหล่านี้มีสมบูรณ์อยู่ในพระไตรปิฎก อันเป็นการรักษาแก่นของพระพุทธศาสนาด้านจิตภาวนา ให้คงอยู่ เป็นไปเพื่อมรรค ผล นิพพาน แก่พระอริยสงฆ์ สาวกในครั้งพุทธกาลและสืบต่อมา ซึ่งในสมัยพุทธกาล ที่พระพุทธองค์ทรงวางธรรมวินัยไว้โดยสมบูรณ์ ครั้น ต่อมาพระมหากัสสปเถรเจ้าได้เป็นประธานในการกระทำ ปฐมสังคายนา ร้อยกรอง พระธรรมวินัยและรักษาเป็น ระเบียบแบบแผนไว้เพราะธรรมในภาคปฏิบัติจากจิตใจ เป็นเครื่องยืนยันอันสำคัญของการตรัสรู้และการประกาศ พระศาสนาขององค์พระศาสดา ถือเป็นอริยประเพณีที่ สืบทอดกันมาโดยลำดับถึงปัจจุบันนี้

พระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต

บันทึกคติธรรมและธรรมเทศนา

: ของหลวงปู่ดูลย์ อตุโล

"ปรารภธรรมะให้ฟัง"

คำสอนทั้ง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์นั้น เป็นเพียงอุบายให้คนทั้งหลายหันมาดูจิตนั่นเอง คำสอนของพระพุทธองค์มีมากมายก็เพราะกิเลสมีมากมาย แต่ทางที่ดับทุกข์ได้มีทางเดียว คือ พระนิพพาน การที่เรามีโอกาสปฏิบัติธรรมที่ถูกทางเช่นนี้มีน้อยนัก หากปล่อยโอกาสให้ผ่านไปเราจะหมดโอกาสพ้นทุกข์ได้ทันในชาตินี้ แล้วจะต้องหลงอยู่ในความเห็นผิดอีกนานแสนนาน เพื่อจะพบธรรมอันเดียวกันนี้ ดังนั้น เมื่อเราเกิดมาพบพระพุทธศาสนาแล้ว รีบปฏิบัติให้หลุดพ้นเสีย มิฉะนั้น จะเสียโอกาสอันดีนี้ไป เพราะว่าเมื่อสัจธรรมถูกลืม ความมืดมนย่อมครอบงำปวงสัตว์ให้อยู่ในกองทุกข์สิ้นกาลนาน

"ปรารภธรรมะให้ฟัง"

มิใช่ครั้งเดียวเท่านั้นที่หลวงปู่เปรียบเทียบธรรมะให้ฟัง มีอยู่อีกครั้งหนึ่งที่หลวงปู่ว่า "ปัญญาภายนอกคือปัญญาสมมติ ไม่ทำจิตให้แจ้งในพระนิพพานได้ ต้องอาศัยปัญญาอริยมรรค จึงจะเข้าถึงพระนิพพานได้ ความรู้ของนักวิทยาศาสตร์ เช่น ไอน์สไตน์ มีความรู้มีความสามารถมาก แยกปรมาณูที่เล็กที่สุดจนเข้าถึงมิติที่ ๔ แล้ว แต่ไอน์สไตน์ไม่รู้จักพระนิพพานจึงเข้าพระนิพพานไม่ได้

จิตที่แจ้งในอริยมรรคเท่านั้น จึงเป็นไปเพื่อการตรัสรู้จริง ตรัสรู้ยิ่ง ตรัสรู้พร้อม เป็นไปเพื่อความดับทุกข์ เป็นไปเพื่อนิพพาน"

"เมื่อกล่าวถึงสัจธรรมแล้ว ย่อมลงสู่กระแสเดียวกัน"

มีท่านผู้คงแก่เรียนหลายท่านชอบถามว่า คำกล่าวหรือเทศน์ของหลวงปู่ ดูคล้ายนิกายเซ็นหรือคล้ายมาจากสูตรเว่ยหล่าง เป็นต้น อาตมาเรียนถามหลวงปู่ก็หลายครั้ง ในที่สุดท่านกล่าวอย่างเป็นกลางว่า "สัจธรรมทั้งหมดที่มีอยู่ประจำโลกอยู่แล้ว พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้สัจธรรมนั้นแล้วก็นำมาสั่งสอนสัตว์โลก เพราะอัธยาศัยของสัตว์โลก ไม่เหมือนกัน หยาบบ้าง ประณีตบ้าง พระองค์จึงเปลืองคำสอนไว้มากถึง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ เมื่อมีนักปราชญ์ฉลาดสรรหาคำพูดให้สมบูรณ์ที่สุด เพื่อจะอธิบายสัจธรรมนั้นนำมาตีแผ่เผยแจ้งแก่ผู้มุ่งสัจธรรมด้วยกัน เราย่อมจะต้องอาศัยแนวทางในสัจธรรมนั้นที่ตนเองไตร่ตรองเห็นแล้วว่า ถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด นำแผ่ออกไปอีก โดยไม่คำนึงถึงคำพูดหรือไม่ได้ยึดติดในอักขระพยัญชนะตัวใดเลยแม้แต่น้อยเดียว."

ละเอียด

หลวงพ่อเบธ วัดป่าโคกหม่อน ได้เข้าสนทนาธรรมถึงการปฏิบัติทางสมาธิภาวนา เล่าถึงผลของการปฏิบัติขั้นต่อๆ ไปว่า ได้บำเพ็ญสมาธิภาวนามานาน ให้จิตเข้าถึงอัปปนาสมาธิได้เป็นเวลานานๆ ก็ได้ ครั้นถอยจากสมาธิออกมา บางทีก็เกิดความสุขเอิบอิ่มอยู่เป็นเวลานาน บางทีก็เกิดความสว่างไสว เข้าใจสรรพางค์กายได้อย่างครบถ้วน หรือจะมีอะไรต้องปฏิบัติต่อไปอีก

หลวงปู่อธิบายว่า

"อาศัยพลังอัปปนาสมาธินั่นแหละ มาตรวจสอบจิตแล้วปล่อยวางอารมณ์ทั้งหมด อย่าให้เหลืออยู่เลย"

ว่าง

ในสมัยต่อมา หลวงพ่อเบธพร้อมด้วยพระสหธรรมิกอีกสองรูป และมีคฤหัสถ์หลายคนด้วยกันเข้านมัสการหลวงปู่

หลังจากหลวงปู่ได้แนะนำข้อปฏิบัติแก่ผู้ที่เข้ามาใหม่แล้ว หลวงพ่อเบธ ถามถึงข้อปฏิบัติที่หลวงปู่แนะเมื่อคราวที่แล้วว่า การปล่อยวางอารมณ์นั้น ทำได้เพียงชั่วครั้งชั่วคราว หรือชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น ไม่อาจให้อยู่ได้เป็นเวลานาน

หลวงปู่อธิบายว่า

"แม้ที่ว่าปล่อยวางอารมณ์ได้ชั่วขณะหนึ่งนั้น ถ้าสังเกตจิตไม่ดีหรือสติไม่สมบูรณ์เต็มที่แล้ว ก็อาจเป็นได้ว่าละจากอารมณ์หยาบ ไปอยู่กับอารมณ์ละเอียดก็ได้ จึงต้องหยุดความคิดทั้งปวงเสีย แล้วปล่อยจิตให้ตั้งอยู่บนความไม่มีอะไรเลย"

การค้ากับการปฏิบัติธรรม

พวกกระผมมีภาระหน้าที่ในการค้าขาย ซึ่งบางครั้งจะต้องพูดอะไรออกไปเกินความจริงบ้าง ค้ากำไรเกินควรบ้าง แต่กระผมก็มีความสนใจและเลื่อมใสในการปฏิบัติทางสมาธิภาวนาอย่างยิ่ง แล้วก็ได้ลงมือปฏิบัติมาบ้างแล้วโดยลำดับ แต่บางท่านบอกว่าภาระหน้าที่อย่างผมนี้มาปฏิบัติภาวนาไม่ได้ผลหรอก หลวงปู่เห็นว่าอย่างไร เพราะเขาว่าขายของเอากำไรก็เป็นบาปอยู่

หลวงปู่ว่า

"เพื่อดำรงชีพอยู่ได้ ทุกคนจึงต้องมีอาชีพการงานและอาชีพการงานทุกสาขาย่อมมีความถูกต้อง ความเหมาะความควรอยู่ในตัวของมัน เมื่อทำให้ถูกต้องพอเหมาะพอควรแล้ว ก็เป็นอัพยากตธรรม ไม่เป็นบาป ไม่เป็นบุญแต่ประการใด ส่วนการประพฤติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ควรกระทำ เพราะผู้ประพฤติธรรมเท่านั้น ย่อมสมควรแก่การงานทุกกรณี"

ความหลังยังฝังใจ

ครั้งหนึ่งหลวงปู่ไปพักผ่อนที่วัดป่าโยธาประสิทธิ์ พระเณรจำนวนมากมากราบนมัสการหลวงปู่ ฟังโอวาทของหลวงปู่แล้ว หลวงตาพลอย ผู้บวชเมื่อแก่ แต่สำรวมดี ได้ปรารภถึงตนเองว่า กระผมบวชมาก็นานพอสมควรแล้ว ยังไม่อาจตัดห่วงอาลัยในอดีตได้ แม้จะตั้งใจอย่างไร ก็เผลอจนได้ ขอทราบอุบายวิธีอย่างอื่น เพื่อปฏิบัติตามแนวนี้ต่อไปด้วยครับกระผม

หลวงปู่ว่า

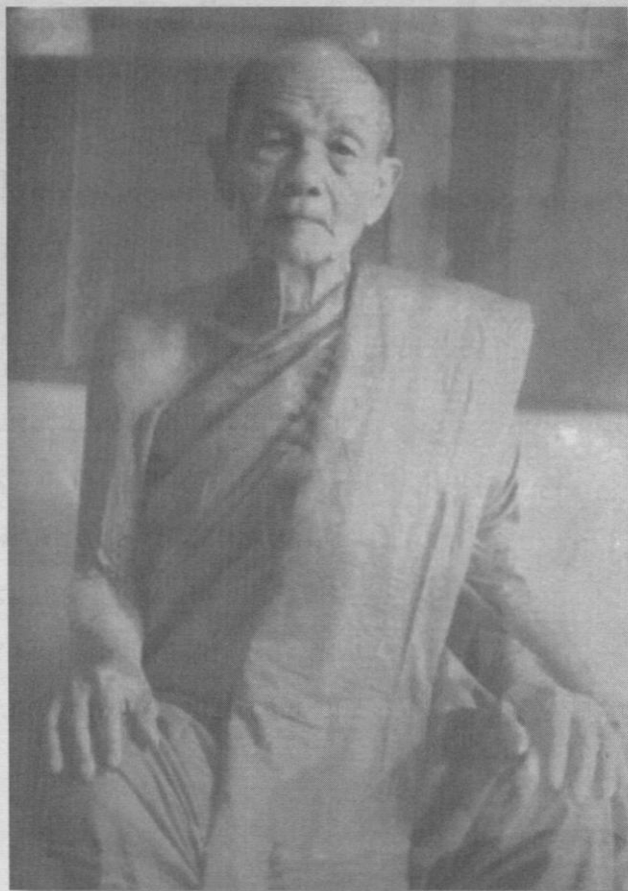
"อย่าให้จิตแล่นไปสู่อารมณ์ภายนอก ถ้าเผลอเมื่อรู้ตัวให้รีบดึงกลับมา อย่าปล่อยให้มันรู้อารมณ์ดีหรือชั่ว สุขหรือทุกข์ ไม่คล้อยตาม และไม่หักหาญ"

หยุดต้องหยุดให้เป็น

นักปฏิบัติกราบเรียนหลวงปู่ว่า กระผมพยายามหยุดคิด หยุดนึกให้ได้ตามที่หลวงปู่เคยสอน แต่ไม่เป็นผลสำเร็จสักที ซ้ำยังเกิดความอึดอัดแน่นในใจ สมองมึนงง แต่กระผมก็ยังศรัทธาว่าที่หลวงปู่สอนไว้ย่อมไม่ผิดพลาดแน่ ขอทราบอุบายวิธีต่อไปด้วย

หลวงปู่บอกว่า

"ก็แสดงถึงความผิดพลาดอยู่แล้ว เพราะบอกให้หยุดคิดหยุดนึก ก็กลับไปคิดที่จะหยุดคิดเสียอีกเล่า แล้วอาการหยุดจะอุบัติขึ้นได้อย่างไร จงกำจัดอวิชชาแห่งการหยุดคิด หยุดนึกเสียให้สิ้น เลิกล้มความคิดที่จะหยุดคิดเสียก็สิ้นเรื่อง"

ธรรมะของ...
หลวงปู่เจี๊ยะ จุนฺโท

"...ผู้ที่ทำสมาธิดีแล้ว อย่าได้นอนใจ ค้นคว้า พินิจพิจารณาไป กายนี่เป็นของดี พิจารณาแล้วมันจะเกิดความหน่าย คลายความกำหนัดของหัวใจ ที่เคยติดหลงว่าตัวเรา ว่าตัวเขา ตัวมึง ตัวกู อันนี้มันจะถอดถอนไปเพราะเมื่อพิจารณามากเข้า ...มากเข้า มันก็เกิดความเบื่อหน่ายอย่างในอนัตตลักขณสูตร ท่านแสดง เกิดนิพพาน ความเบื่อหน่าย เบื่อหน่ายในสังขารร่างกายของเรา เมื่อใจที่จดจ้องค้นคว้า พินิจพิจารณาอยู่ในอารมณ์อันหนึ่งของกายอย่างนั้นแล้ว มากเข้า ...มากเข้า มันก็เกิดความเบื่อหน่ายอย่างในชีวิตของเราไม่เคยเจอะ มันก็หน่ายลงไป หน่ายจนบางครั้ง บางคราวน้ำหูน้ำตาไหลลงมา เกิดความสังเวชสลดใจในชีวิตเราไม่เคยเป็นอย่างนั้น มันก็เป็นขึ้นมาจึงว่า ธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ เมื่อบุคคลใดได้ลิ้มรสเข้าไปแล้ว มันติดคุณค่าราคาธรรม เรื่องโลกมีเงินเป็นร้อย เป็นสิบ เป็นพัน มันก็ไม่มีคุณค่าราคาเท่าธรรมะของพระพุทธเจ้า..."

เตรียมตัวตอนแก่ไม่ทันการณ์

- พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก ไม่ต้องไปตามพระอรหันต์ที่ไหนหรอก เหลียวดูพ่อแม่ในบ้านบ้าง แล้วท่านจะรู้สึกว่า ได้ทำดีตั้งแต่วันนี้แล้วฯ
- อย่ายืนพูดกับพ่อแม่ อย่าบังอาจกับพ่อแม่ พ่อแม่เป็น พระอรหันต์ของลูก พ่อแม่เป็นครูคนแรกของลูก ก่อนออกจากบ้านจึงต้องกราบพ่อแม่ ๓ หนที่เท้าฯ
- ท่านโปรดจำไว้ วันเกิดของลูก คือ วันตายของแม่ เพราะวันที่ลูกเกิดนั้น แม่อาจต้องเสียชีวิต การออกศึกสงครามเป็นการเสี่ยงตายสำหรับคนเป็นพ่อ ฉันใด การคลอดลูกก็เป็นการเสี่ยงตาย สำหรับคนเป็นแม่ ฉันนั้น ฯ
- ถ้าวันเกิดเลี้ยงเหล้า จดจำไว้ได้เลย จะอายุสั้น จะบั่นทอนอายุให้สั้นลง น่าจะสวดมนต์ไหว้พระปฏิบัติธรรมให้พ่อแม่ วันเกิดของเรา คือวันตายของแม่เรา ไปกราบพ่อกราบแม่ ขอพรจากท่าน รับรองพ่อแม่ให้พรลูกรวยทุกคน ไปเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ให้อิ่มก่อนแล้วค่อยไปเลี้ยงเพื่อนฯ
- สอนเด็กว่า วันเกิดของเรา อย่าพาเพื่อนมาให้พ่อแม่ทำครัวเลี้ยงนะ เธอจะบาป ทำมาหากินไม่ขึ้น แล้วอย่าให้พ่อแม่ล้างถ้วยล้างชาม เธอต้องเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ให้อิ่มก่อน แล้วจึงไปเลี้ยงเพื่อนทีหลังฯ

• อยู่ในท้องแม่ เหมือนท้องแม่เป็นโรงแรม ดูดน้ำเลือด น้ำเหลืองของแม่ จนอายุครบกำหนดคลอด ดังนั้นต้องรักแม่ให้มากๆ ฯ

• วิธีใช้หนี้พ่อแม่ไม่ยากเลย จงสร้างความดีให้กับตัวเอง และนี่ก็เป็นการใช้หนี้ตัวเอง ตัวเราพ่อให้หัวใจ แม่ให้น้ำเลือดน้ำเหลืองอยู่ในตัวแล้ว จะไปแสวงหาพ่อที่ไหน จะไปแสวงหาแม่ที่ไหน บางคนรังเกียจแม่ว่า แก่เฒ่าไม่สวยไม่งาม พอตัวเองแก่ก็เลยถูกลูกหลานรังเกียจ จึงเป็นกงกรรมกงเกวียน ยืดเยื้อกันต่อไปอีก

• คนที่มีบุญวาสนาจะกตัญญูกับพ่อแม่ คนเถียงพ่อเถียงแม่ เอาดีไม่ได้... คนไม่พูดกับพ่อแม่ นั่งกรรมฐานร้อยปีก็ไม่ได้อะไร ถ้าไม่ขออโหสิกรรมฯ

• ขออโหสิกรรม ที่คิดไม่ดีกับพ่อแม่ คิดไม่ดีกับครูบาอาจารย์ คิดไม่ดีกับพี่ๆ น้องๆ จะไม่เอาอีกแล้ว เอาน้ำไปขันหนึ่ง เอาดอกมะลิโรย กายกัมมัง วจีกัมมัง มโนกัมมัง โย โทโส อันว่าโทษอันใด ความผิดอันใด ที่ข้าพเจ้าพลั้งเผลอสติไป ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ขอให้คุณพ่อ คุณแม่ คุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยาย คุณพี่ คุณน้อง อโหสิกรรมให้ด้วย แล้วเอาน้ำรดมือรดเท้าผู้ที่เราขออโหสิกรรม ฯ

• พ่อแม่ ต้องสร้างความดีไว้ให้กับลูก ทำถูกไว้ให้กับหลาน รักลูกให้ถูกวิธี ทำความดีให้ลูกดู เดี๋ยวนี้ ทำความชั่วให้ลูกดู กินเหล้าให้ลูกเห็น เล่นการพนันให้ลูกเห็น ทะเลาะกันให้ลูกได้ยิน ขอฝากพ่อบ้านแม่บ้านไว้ด้วย ถ้าเกิดจำเป็นจะทะเลาะกัน อย่าให้ลูกได้ยิน เกิดจะร้องไห้ อย่าไปร้องไห้ให้ลูกเห็นฯ

• พ่อแม่ที่ดี ต้องทำความดีให้ลูกดู ต้องรู้จักแต่งใจลูกตั้งแต่เล็ก ลูกช่วยพ่อแม่ได้ด้วยกรรมฐาน ลูกติดยา ผัวมีเมียน้อย เมียมีชู้ ใช้การนั่งกรรมฐานแก้ได้แน่นอน

• แม่นั้นสำคัญมาก แม่ต้องรักษาลูกไว้ แม่ที่ดีต้องเป็นแม่แบบ แม่แผน แม่แปลน แม่บันได แม่บ้าน แม่เรือน ลูกจะดีหรือไม่ดี ขึ้นอยู่กับแม่เป็นหลักให้ลูก ไม่ใช่พ่อ ถึงพ่อจะดีแสนดี แต่แม่ฉุยแฉกแตกราน สุรุ่ยสุร่าย ไม่รู้จักเก็บงำให้ดี ไม่เป็นแบบที่ดีของลูก รับรองเจ๊งแน่

• แม่บ้านดี ลูกดีหมด แม่บ้านดี ผัวเป็นอะไรก็ได้ เป็นนายพลได้ เป็นเจ้าเมืองได้ เป็นอาเสี่ยได้ ผัวขี้เหล้าเมายาไม่เป็นไร ถ้าภรรยาดีซักคน ลูกดีแน่..ผัวกินเหล้าเจ้าชู้อย่าไปสนใจ เราจะไปตามผัวคนชั่วมาทำไม ดูแลลูกให้ดี สวดมนต์ทำกรรมฐาน แผ่เมตตาให้เขามีความสุข เดี๋ยวผัวดีคนเดิมก็กลับมา

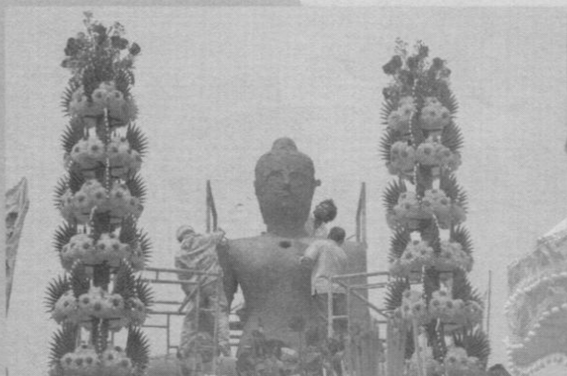
พระคุณแม่

วันเกิดเรา ก็คล้าย วันตายแม่
อุ้มท้องแก่ กว่าจะคลอด รอดหลุดพ้น
จากเด็กน้อย จนเติบใหญ่ ได้เป็นคน
เติบโตจน ถึงวันนี้ เพราะมีใคร
แม่เจ็บจวน ขาดใจ ในวันนั้น
กลับเป็นวัน ลูกฉลอง กันผ่องใส
ได้ชีวิต ก็หลงเหลิง ระเริงใจ
ลืมผู้ให้ ชีวิต อนิจจา
ทำไมเรา เข้าใจว่า เป็นวันเกิด
เปลี่ยนเป็นวัน ผู้ให้กำเนิด จะดีกว่า
สิ่งอวยพร ที่สลอน หน้ากันมา
ควรมอบให้ มารดา ผู้มีคุณ
เลิกจัดงาน วันเกิด กันเถิดเรา
ดีที่สุด ควรคุกเข่า กราบเท้าแม่
รำลึกถึง ผู้มีคุณ อบอุ่นแด
อย่ามัวแต่ จัดงาน ประจานตน

พ่อแก่....แม่เฒ่า

พ่อแม่ก็แก่เฒ่า จำจากเจ้าไม่อยู่นาน
จะพบจะพ้องพาน เพียงเสี้ยววารของคืนวัน
ใจจริงไม่อยากจาก เพราะยังอยากเห็นลูกหลาน
แต่ชีพมิทนทาน ต้องร้าวรานสลายไป
ขอเถิดถ้าสงสาร อย่ากล่าวขานให้ช้ำใจ
คนแก่ชะแรวัย คิดเผลอไผลเป็นแน่นอน
ไม่รักก็ไม่ว่า เพียงเมตตาช่วยอาทร
ให้กินและให้นอน คลายทุกข์ผ่อนพอสุขใจ
เมื่อยามเจ้าโกรธขึ้ง ให้นึกถึงเมื่อเยาว์วัย
ร้องไห้ยามป่วยไข้ ได้ใครเล่าเฝ้าปลอบโยน
เฝ้าเลี้ยงจนโตใหญ่ แม้เหนื่อยกายก็ยอมทน
หวังเพียงจะได้ยล เติบโตจนสง่างาม
ขอโทษถ้าทำผิด ขอให้คิดทุกทุกยาม
ใจแท้มีแต่ความ หวังติดตามช่วยอวยชัย
ต้นไม้ที่ใกล้ฝั่ง มีหรือหวังอยู่นานได้
วันหนึ่งคงล้มไป ทิ้งฝั่งไว้ให้วังเวง

พิธีก่อสร้าง-สมโภชน์หลวงพ่อทันใจ

พิธีก่อสร้าง-สมโภชน์หลวงพ่อทันใจ

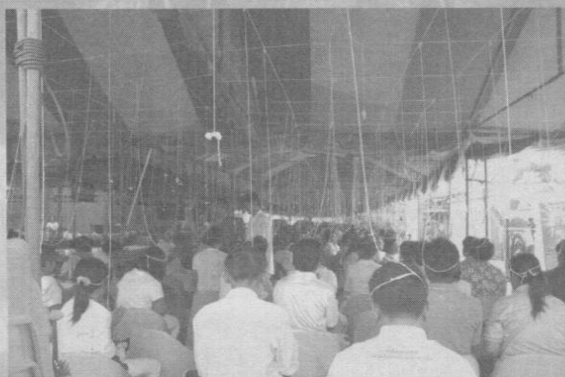
พิธีก่อสร้าง-สมโภชน์หลวงพ่อทันใจ

รหัสวิริยะ ๘๓๑

พิมพ์ที่ บริษัท รุ่งเรืองวิริยะพัฒนาโรงพิมพ์ จำกัด

106/204 หมู่ 4 ซ.รามอินทรา 68 ถ.รามอินทรา แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ 10230
โทร. 0-2517-7445, 0-2918-0192-3, 0-2918-1336-9, 0-2918-1171-2, 0-2540-7860
โทรสาร 0-2917-9072, 0-2918-1218 มือถือ 081-446-5071, 081-666-0797, 089-784-8758, 089-789-3226
E-mail : viriya999@gmail.com, viriya_999@yahoo.com, info@viriyaprinting.com
Website : www.rvpprinting.com, www.viriyaprinting.com

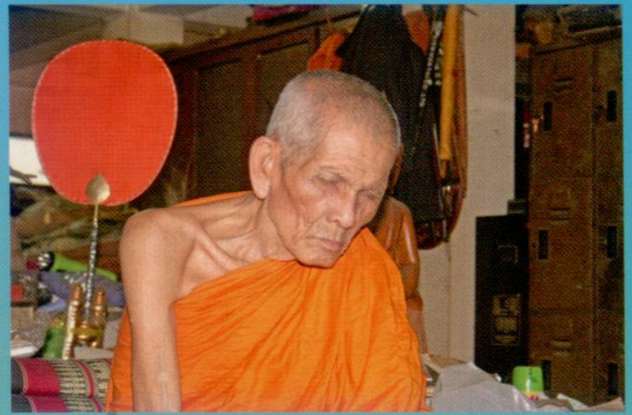
คุณวารินทร สิทธิผล
คุณอานุภาพ แป้นเพชร
คุณบรรจง เพชรวารี
คุณยายสมบุญ ธีระชีพ และบุตรธิดา อุทิศให้คุณตาธวัชชัย ธีระชีพ
คุณณิธิกานต์ รัตน์ภัทรนิธิ
คุณจุไรรัตน์ ดวงสินธุ์
คุณคณิศร ดวงสินธุ์
คุณคณิศรา ศิริพันธ์
คุณสุดใจ - คุณสิน ดวงสินธุ์
จอ.บรรชา บัวทอง
คุณอนุรักษ์ - คุณวิไลวรรณ - ด.ญ.วนันธิญา เชื่องดี
คุณจุฑามาศ โสอินทร์
คุณชุติมันต์ สองสี
คุณโชติระวี อินจำปา
คุณสุภาวดี แสงเพ็ชร
คุณทิพย์วรรณ - คุณยงยุทธ - คุณธันวา บัวสด
คุณอัจฉรา แก้วใส
คุณจันทร์ทิพย์ ไทยคุ้ม
คุณนงนุช โนนศรีจันทร์ และครอบครัว
น.สพ.บุญกัน - คุณสายฝน - ด.ญ.ต้นข้าว เขตแวงควง
นางสอน เอี้ยงกลาง และครอบครัว
คุณเรวัต จันทร - คุณสุวรรณ นิลชมภู
คุณนิวัฒน์ คำมูลคร และครอบครัว
น.พ.พจน์ อินทลาภาพร
คุณวัฒนา อินทลาภาพร
คุณวันเพ็ญ อินทลาภาพร
คุณปรารถนา ช้างนรินทร์
คุณพัชรินทร์ สรรเสริญโยธิน
คุณประดับ พลธนู
คุณพวงทอง - คุณกำจรเดช - ด.ญ.ปัณฑิตา - ด.ช.ปุณณวิช ปรศุพัฒนา
ครอบครัวไทยดำรงอะไหร่ยนต์ จ.ชัยภูมิ
นายอัมพร - นางศรีวรรณ - นายไพศาล ตาเมืองมูล
คุณชินกร วิชิต
คุณอุไรภรณ์ - คุณชัยยุทธ์ - ด.ช.อัฑฒ์ อินต๊ะวงค์
คุณแอว - คุณกุลิสรา แสนสิงห์
คุณศิริพร ศิริกันยา
นายกรันย์ นิลชมภู

นายสมร - นางสมควร	นิลชมภู
ด.ช.ภัทรกร	นิลชมภู
นางหลวย	ภูตาบเงิน
คุณจุฑามาศ	ตั้งปทุม
คุณกมลวรรณ	ศรีสิงห์
คุณมาลัย	สถิตย์เวียงทอง
คุณสุธิดา	สถิตย์เวียงทอง
คุณพงศ์เพชร	สถิตย์เวียงทอง
ครอบครัวภูหวล - ครอบครัวภูน้ำใส -	ครอบครัวหาระมี
คุณวสุรมย์	พงษ์ประณิธิ และครอบครัว
คุณขันทอง	ประณิธิพงศ์ และครอบครัว
คุณแม่อ่อน	ไวสุวรรณโน และครอบครัว
คุณแม่จำเนียร	ประณิธิพงศ์ และครอบครัว
คุณชนิสา	โชติสวัสดิ์ และครอบครัว
คุณสุภาภรณ์	ตั้งจิตรชอบ และครอบครัว
คุณสุดา	เกียรติอัครพล และครอบครัว
คุณแม่กันยา	มีภาพ และบุตรหลาน
คุณผกายดาว	พรหมสุรีย์ และครอบครัว
คุณวฤนชัย	สุขุมวาท
คุณพรเพ็ญ	เทียมทองใบ
Johann	Ulrich Illi
คุณผ่องศรี	ลงลายชาติ และครอบครัว
คุณเธียรวิชญ์ - คุณกันยสินี	รวิพลธยางกูรร
ด.ช.กรวิชญ์	คำสมสี
คุณบุญส่ง	ศรีรัตนกูล
คุณปทุมมา - คุณสม - คุณสุรพงษ์ - คุณพรเทพ	ถิ่นพายัพ และครอบครัว
คุณทัศนีย์	ทองเฟื่อง
คุณพ่อบัวสา - คุณแม่พิมพา	หันตุลา
คุณวิสาขา	ฝาสันเทียะ และครอบครัว
คุณวารุณี (ICU รพ.ลาดพร้าว)	
คุณพ่อพนม - คุณแม่ณัฐวรรณ	วาจาจิตร
คุณศักดา - คุณศิริพร - ด.ญ.ฉัตรกมล	พิมพ์สวัสดิ์
คุณทิพวัลย์	ทรัพย์วรรณา
คุณกฤชษฎา	รุ่งอุไร
คุณณรงค์ พุทธรักษา อุทิศให้พ่อทองสุข	รุ่งอุไร
คุณเสน่ห์ - คุณอรุชา	พิมพ์ใจใส

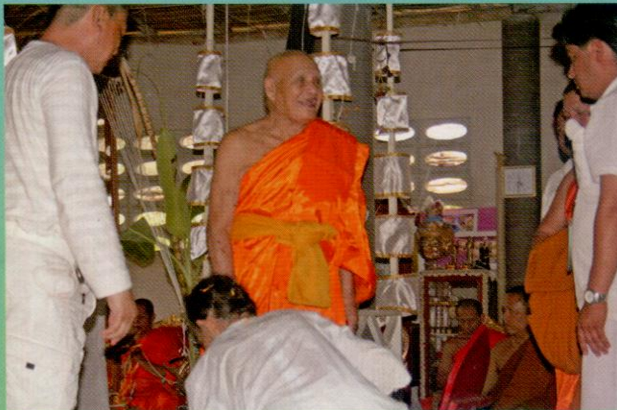
อุทิศให้กับทุกดวงวิญญาณหาที่ประมาณการมิได้

หลวงปู่แผ้ว วัดรางหมัน

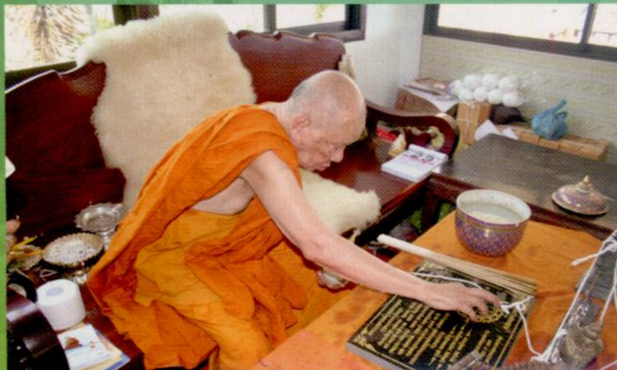
หลวงพ่อเพิ่ม วัดป้อมแก้ว

หลวงพ่อน่วม วัดโพธิ์ศรีเจริญ

หลวงพ่อโชติ วัดพุทไธสวรรค์

พระใบฎีกา สมภพ สุภโว

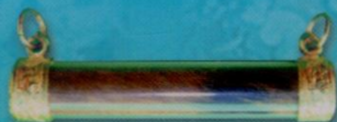
หลวงพ่อทันใจ

หลวงพ่อเงิน

พระสีวลี

ตะกรุด

วันตั้งเสา

วันวางฐาน

เศรษฐีนวโกศ

ชูชก

พิมพ์ที่ บริษัท รุ่งเรืองวิริยะพัฒนาโรงพิมพ์ จำกัด
106/204 หมู่ 4 ซ.รามอินทรา 68 ถ.รามอินทรา แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ 10230
โทร. 0-2517-7445, 0-2918-0192-3, 0-2918-1336-9, 0-2918-1171-2, 0-2540-7860
โทรสาร 0-2917-9072, 0-2918-1218 มือถือ 081-446-5071, 081-666-0797, 089-784-8758, 089-789-3226
E-mail : viriya999@gmail.com, viriya_999@yahoo.com, info@viriyaprinting.com
Website : www.rvpprinting.com, www.viriyaprinting.com

รายชื่อผู้ร่วมจัดพิมพ์เพิ่มเติม

คุณบุญช้วน ศรีรัตนกูล
คุณหฤษฎ์-คุณสมฤทัย ศรีรัตนกูล
คุณธีรภาพ ศรีจันทร์
คุณยายปิ่น อุบลบาน
คุณบุญพิงค์ –คุณวิชัย-คุณศิริวรรณ –ด.ญ.ฐิติรัตน์ น้ำค้าง
คุณนงนุช-คุณอัมพร มะกูดอินทร์
คุณทองอาบ-คุณปทา ทองวิเศษ
คุณนวรัตน์ แตงอ่อน
คุณสุกัญญา แสงบุญ
คุณสมจิตร-ด.ญ.ระพีพรรณ น้ำค้าง
คุณบุญยืน เพ็งสุขและครอบครัว
ผู้ใหญ่ไพบูลย์-คุณจุไร น้ำค้างและครอบครัว
คุณอุบล มั่งคั่งและครอบครัว
คุณสกุลทิพย์ วรรณรังสีและครอบครัว
คุณนารี ชัยมี
คุณวิเชียร-ด.ญ.ศิริพรรณ เตชศุภกุล
คุณกรรณิกร อินกงลาด
คุณปทิน คล้ายสุบรรณ
คุณน้ำเพชร แสงดีและครอบครัว
คุณนรกมล คล้ายอ่ำ
คุณขนิษฐา เพ็งสา
คุณวสันต์ อินทร์นวล
คุณไพรัตน์ ศรีภูมิ
นางจันทร์ราตรี สอนจันทร์
ครอบครัวเมฆสงคราม

แก้ไข คุณปัทมากรณ์ คุ้มแพ่งและครอบครัว เป็นคุณปัทมกร คุ้มแพ่งและครอบครัว